

TO OUR FRIENDS

WHEN, on the first day of January, the direction of the American Esperantist Company was thrust suddenly into the hands of the present management, we took up the work with a full realization of our inexperience, but with a feeling of certainty of assistance and hearty support from you all. With very little knowledge of running a magazine and no previous experience in the publishing business, we started with the determination to make the American Esperantist Company a greater business factor, and *Amerika Esperantisto* a better magazine and a more powerful instrument in developing our great movement in this country.

That we have at least made a start in the right direction has been proven to us by the great number of congratulatory letters received. Some of Europe's leading Esperantists have written that *Amerika Esperantisto* now ranks first in its class. Americans have been equally flattering, and all this helps greatly in encouraging the editorial and business staffs, not only to "keep it up," but to do greater things. As an earnest of what may be expected in the future, we call your attention to the list of collaborators, each a prominent and well-known Esperantist, who has promised his help to this magazine during the coming year.

For the most part the "greater things," which we wish to do, rest quite as much on you as on us. Permit us to point out to you a few ways in which you can help in improving the magazine:

(1) When writing to say that this March number is good, tell us frankly what particular things appealed to you, so that in accepting manuscripts and planning future numbers the editors can try to give the most of

that which the majority of readers prefer.

(2) In order that the editors may have a greater number among which to choose, they must receive manuscripts from many of you.

(3) To make the "Beginner's Department" of the greatest worth, send in questions on points of grammar, syntax or construction that bother you, always remembering that the editors must consider for insertion only such as, in their opinion, will appeal to a fair proportion of the readers. Such questions as the meaning of a word can not well be answered here, for a dictionary will solve that problem.

(4) Patronize our advertisers, or at least write for their catalogue, stating that you saw the advertisement in *Amerika Esperantisto*. The value of an advertisement is rated by the number of inquiries received, and if we can hold our advertisers, and through their satisfaction get others, the receipts from this source will pay for more propaganda and more improvement in *Amerika Esperantisto*.

(5) May we not urge that you redouble your efforts in the way of interesting friends and acquaintances, trying to secure more subscribers? Since the first of the year the list of subscribers has been growing constantly, and you have seen the extra value in the magazine. Many of you have sent us long lists of new subscribers, some of you (yet we feel sure you, too, are interested in our success) have sent none, probably because you have not realized how great a benefit it is to the cause to have a constantly improving magazine.

Do not forget to renew when your subscription expires! Two notices will be given, one (a green enclosure) a month before expiration and the other (red) with the last number to which you are entitled. Extra notices cut our small profits too greatly. Automatically after that your name is removed from the files, and though you may be the personal friend of all the staff, they would not know that you were no longer receiving the magazine.

Therefore renew promptly, and besides renewing send us a new subscriber. Remember, with new subscriptions a paper-covered book is given. And, by the way, this book is not given with renewals. The only object of that special offer is to get new recruits for Esperanto.

During the past two months it has often occurred that orders for imported books could not immediately be filled, owing to the fact that we were unaware of the great rapidity of sales, and certain titles

were often "sold out." Less and less will this occur hereafter, since we shall carry a larger and more complete line than ever before.

In writing business letters, or in sending manuscripts, do not address them to any individual. Instead of obtaining quicker results, this has the opposite effect. During the past few weeks we have been so busy that no personal matters received any attention, but were laid aside for a more convenient time, and later some were found to contain business matters. Address concerning manuscripts, etc., The Editors, *Amerika Esperantisto*, and for business matters, The American Esperantist Company. Both are at 816 Fifteenth Street, N. W., Washington, D. C.

Lastly, we wish to thank the many who showed their appreciation of our plans, as outlined in January, by so hearty a response in the co-operative purchase of the company and magazine. There is very little stock still for sale, and that which has been sold has been very widely distributed over the country.

FOREIGN NEWS

England.—The first conference of the London Federation was attended by about two hundred esperantists from the various sections of the city, and a very satisfactory meeting took place. Guests were present from Japan, Germany and Scotland.

The third yearly banquet of the British Esperanto Association was held February 18, in London, with Col. Pollen presiding.

A series of Saturday afternoon visits to various points of interest, such as the Tate Gallery, Kensington Museums, the various galleries of the British Museum, etc., has been arranged for the winter months for practice in Esperanto conversation.

A course of Esperanto for teachers has been commenced in Aldershot, with an initial attendance of fifteen teachers who wish to prepare for attendance at the Seventh Congress as well as for future teaching of the language.

Ireland.—The "Irish Times" has been conducting in its columns an interesting series of discussions on Esperanto as an

elective study for the civil service examinations. In this connection it is noteworthy that Esperanto is reported as one of the subjects for candidates' examination next April by the Irish Society of Arts and Sciences.

Wales.—A North Wales Esperanto League has just been established for propaganda and organization work throughout the north of Wales.

Scotland.—The local society of Edinburgh, which arranged a successful service for Christmas Day, with reading, sermon and music in Esperanto, plans to arrange such a church service monthly.

A lecture recently given in the Christian Institute in Glasgow was illustrated, not by slides, but directly from illustrated postcards, by use of a "reflectoscope," lent for the occasion by the local manufacturers. The possibilities of such use of illustrated postcards should appeal to all who have good collections of such effective propaganda material.

France.—The journal "Paris-Esperanto" gives a list of seventeen local papers which now publish favorable material about Esperanto, or news in the language itself.

The various groups and clubs of Paris are assembled into thirteen general sections, somewhat like ward organizations of American cities, and in addition there are organizations of the region immediately surrounding Paris. In addition to the group and club meetings, and apart from the business meetings, which occur at stated intervals, and the courses which are being given, a general social session is held once a week, where some address of interest is given, often illustrated with lantern slides, and refreshments served, under the supervision of whatever "hostess of the day" is in charge.

In the January issue of "Juneco," the admirable organ of the Belgian, French and German federations of young esperantists, appear some interesting interviews on Esperanto given by persons of importance in literature, politics, commerce, etc. All express themselves as emphatically in favor of having Esperanto taught to young people in as widespread and immediate a method as possible.

Beginning with the April issue, "L'Esperantiste Catholique," which is published in Paris as the official organ of the various Catholic organizations, will double the previous number of its pages.

The first official circular has been issued for the French National Congress, to occur in Lyons, and the local committee is working energetically to make the convention a success.

The French playwright, Tristan Bernard, continues to express himself emphatically in favor of Esperanto, and has published in "Excelsior" an article of "Why and How I Became an Esperantist."

A new semi-monthly magazine, "Fervoja Esperantisto," is being published in Paris.

Germany.—The Sixth German Esperanto Congress is being planned for June 3-7 in Lubeck, with brief visits to Hamburg and Kiel included. The first two days are to be spent in Hamburg, where Esperanto examinations will be held and various points of interest visited; then all will journey to Lubeck for the general ses-

sions. The last days of the congress will be spent in Kiel and trips through still other towns are being planned. It is expected that special accommodations will be obtainable from the chief railroads. Congress cards, postcards and stamps are being issued, quite like an international congress on a small scale, and all preparations point toward a very successful and enjoyable meeting. Dr. A. Mobusz is chairman of the local committee.

The number of members of the esperantist group in Augsburg is now reported to be over three hundred.

In Berlin a number of successful meetings have recently been held, while the general winter meeting of the federation, at which were present guests from Russia, Austria, China, Holland, Hungary, Switzerland and Sweden, was exceedingly enjoyable.

The number of Esperanto journals in Germany is steadily increasing, and it is the exception when any of these are ephemeral. In addition to the excellent "Germana Esperantisto," the "Germana Esperantisto-Gazeto" and smaller publications such as the local journals of Berlin and Dresden, may be cited also "Ĉirkaŭ la Mondo," "Universo" (illustrated), "La Spritulo," "La Internacia Scienca Revuo," "La Instruanto," "Internacia Stenografia Gazeto," "Internacia Medicino," "Dia Regno," etc.

Spain.—The "Gazeto Andalusia" now bears the new title "Gazeto Hispana" and is the official organ of the Spanish Society for the propaganda of Esperanto and of the affiliated groups.

Belgium.—The city council of Antwerp has made an appropriation of three thousand francs for the Seventh International Esperanto Congress. Three hundred and seventy-four is the latest figure for the number of persons who have already enrolled themselves as members of the Congress. The organizing committee urge all who are planning to attend to secure the provisional tickets at once, instead of delaying until the summer months. The price of the ticket is 5 Sm. (\$2.50), and the name, address and profession of the member should be plainly given. (Tickets may be bought through the American Esperantist Company.)

Holland.—Reports are given of numerous new clubs and groups in various regions. Of especial interest is the announcement that the Second Catholic Esperanto Congress will take place at the Hague, August 14-18. A number of business sessions are upon the program, also excursions, musical entertainments, cinematographic presentations, etc. The price of the congress ticket is 2 Sm. (\$1.00), and as this congress immediately precedes the International Congress, only a short distance away, a good attendance is expected.

Sweden.—A new publication, "Esperanto-Folket" (i. e., Esperanto-popolo), has been founded in Halsingborg. The columns are about equally divided between Esperanto and Swedish, and it is expected that good propaganda will be accomplished.

Russia.—The number of Esperanto textbooks sold during the past year is stated as between sixty thousand and one hundred thousand. It is asserted that in almost every village throughout the empire a letter in Esperanto can be understood. Owing to political conditions, the number of individual esperantists is greater than that of societies, although a number of organizations now exist. The permission given by the Minister of Education for the establishment in Moscow of courses in the language under the name of "Esperanto Institute," is a great step toward the official introduction of Esperanto into the schools.

A rather surprising example of the difficulties which sometimes beset the pursuit of Esperanto was shown in St. Petersburg, when about a hundred students in the higher courses for women asked the faculty for permission to have a course in Esperanto. The request was refused, with the comment that perhaps the students would be asking next for a course in white magic! Happily, these experiences are the exception rather than the rule.

In Batum a class of thirty persons is studying Esperanto, although no organized society exists there.

In Warsaw an Esperanto exposition was arranged some weeks ago and is attracting much attention. One of the welcome visitors one day was Dr. Zamenhof.

In Rostov-na-Donu an Esperantist society has done some excellent propaganda, with the result that at a recent public meeting more persons than could be accommodated wished to enroll for courses.

Bulgaria.—In Tirnov a new journal, "Semo," has been established for propaganda purposes. In order to reach the local public who are not yet acquainted with Esperanto it is printed in Bulgarian, but will contain a column or so of Esperanto each issue.

In Pleven new courses have been opened, with an attendance of between thirty and forty persons.

Roumania.—Several new courses are reported in Bucharest and elsewhere in Roumania. On the occasion of the birthday of Queen Elizabeth the Roumanian Esperanto Society sent to her a telegram of congratulation, and in response a telegram of thanks was promptly sent by the queen.

Hungary.—Budapest is the home of "Hungara Studento," a modest journal which has been doing excellent propaganda work among the Hungarian students and is now planning methods to put them in touch with esperantist students of other countries. Esperanto courses are permitted in six of the public schools in Budapesth and the movement seems to be progressing satisfactorily in other districts.

Italy.—The second Italian Congress of Esperantists will meet in Genoa May 25-28. This congress is to occur shortly after two important expositions at Rome and Torina, so that visitors to these can very conveniently attend, and all who can do so are invited by the Genoa Esperantist Union to attend the meetings and festivities. For congress ticket, 2 Sm. (\$1.00), address the committee at Via Assarotti 54, 15.

A new magazine, "Itala Esperantisto," the organ of the Palermo Esperantists, has recently appeared.

Samos.—An esperantist women's club has been founded in Samos, with Princess Helen Em. Kopassis as honorary president. The first meeting was held in the palace, with both the Prince and Princess present, as well as a number of other persons of rank and influence.

Orete.—The esperantist society is doing good work, and will soon issue the first number of the new journal, "Kreta Esperanta Eŭo."

Navola, Fiji.—In this isolated spot, thirty miles away from any white people "up the coast," and twenty miles from any "down the coast," save for her daughter's family three and a half miles away, an enthusiastic esperantist is studying the language and teaching it to a class which consists of her own grandchildren.

Peru.—A law introduced into the Senate at Lima proposes to place Esperanto in the program of study of the commercial schools of Peru.

Brazil.—Preparations are going forward for the fourth Esperanto Congress, to occur April 21-24 in Juiz de Fora. The mayor of the city has promised to act as presiding officer and will use Esperanto.

In the telegraph stations notices are now posted not only in Portuguese, German and French, but also in Esperanto, with the device "Komuniko al la tuta mondo."

Cuba.—One of the prominent Havana papers, "El Correo," which gives some space occasionally to Esperanto material, has recently published an article on the general subject of Esperanto, by Dr. Eduardo F. Rodriguez.

KRONIKO NORDAMERIKA

[Ni petas la konsilantojn, la distriktaĵojn kaj precipe la lokajn sekretariojn, ke ili sendu plenajn raportojn pri la progreso de la Esperantista Movado en siaj urboj, distriktoj kaj apartaĵoj, antaŭ la mezo de ĉiu monato. Ni ankaŭ petas la individuojn, ke ili ankaŭ sendu, antaŭ la mezo de ĉiu monato, raportojn pri artikoloj en ĵurnaloj, paroladoj, intervjuoj, kaj pri ekstariĝo de klasoj, ĉar la raportoj en "Kroniko Nordamerika" estos plej precizaj se la informo pri ĉio venas rekte de la koncernata loko.]

Montpelier, Vt.—Antaŭ nelonge Sro. Mason S. Stone, Ministro de Instruado de Vermont, havis duhoran interparoladon kun Sro. J. L. Stanyan, dezirinte informon pri Esperanto kaj la esperanta movado. Kvankam li ne decidis pri ĝia enkonduko, li opinias ke la lingvo Esperanto ja meritas lokon en la publikaj lernejoj.

La lernejestro de almenaŭ unu lernejo jam energie studas la lingvon, celante esti tute preta por instrui Esperanton tuj kiam ĝi estos enkondukita en la lernejojn.

Dum la postpaska semajno, la loka milita muzikistaro aranĝos foiron, kun la kutimaj vendbudoj, k. t. p. Oni jam preparas la esperantistan budon, kaj la loka komitato petas ĉiujn samideanojn ke ili pruntedonu interesajn esperantaĵojn por ĉi tiu laŭdinda afero. Kompreneble la lokaj esperantistoj pagos ĉian sendelspezon kaj akurate resendos la pruntaĵojn.

Hartford, Conn.—La ŝtata parlamento nun pripensas leĝon pri la enkonduko de Esperanto en la publikajn kaj instruistajn lernejojn. Rilate al tio, la komitato pri instruado difinis horon por aŭskulti pri

la lingvo. Sro. K. O. Brown el Hartford, Sro. H. B. Julow el Rockville, kaj Sro. E. P. Clark el Mystic parolis al la komitato, ankaŭ prezentante leterojn de Dro. D. O. S. Lowell el Boston kaj Sro. W. L. Todd el Worcester. Kvankam ĝis nun oni decidis nenion definitivon, ĉies opinio pri Esperanto fariĝis plej favora.

New York, N. Y.—La sekretario de la Sud-Nov-Jorka Federacio ĝoje raportas ke la afero bone kreskas en la urbo Nov-Jorko. La pli spertaj anoj kunvenas je ĉiu jaŭdo ĉe Sro. Alex. Duff, 1446 Kvina Avenuo, apud 117a strato. Sro. James F. Morton, Jr., la distrikta prezidanto, estas la kondukanto de tiuj ĉi kunvenoj.

La sekretario de la distrikta federacio petegas ke ĉiu samideano kiu intencas viziti la urbon, aŭ tie resti, tuj komuniku kun li. Adresu: Roger P. Heller, 18 West 104th St., New York City.

Philadelphia, Pa.—Pro preseraro, la adreso de la Esperanta Rondo de Okcidenta Filadelfio estis erare anoncita. La prava adreso estas 753 N. 40 strato.

Perth Amboy, N. J.—La redakcio de la "Perth Amboy Evening News" estas tre favora al Esperanto, kaj antaŭ nelonge represis el Amerika Esperantisto kelkajn kolonojn pri la progreso de la lingvo. Sro. Henry W. Fisher el Pittsburgh, kiu nun estos dum kelka tempo en Perth Amboy, jam komencis doni paroladojn kaj energie propagandi la internacian lingvon.

Ridgewood, N. J.—Sino. C. S. Valentine donis paroladon pri Esperanto al tre interesata aŭskultantaro. Malgraŭ tre malagrabla vetero, reprezentantoj ĉeestis de la lokaj ĵurnaloj, la lernejoj, la virina klubo, k. t. p., kaj ĉiuj montris grandan intereson kaj petis pluan informon pri la lingvo. Oni ankaŭ petis la paroladintinon ke ŝi starigu kurson, kaj eble tia kurso havos lokon en la supra lernejo.

Chestertown, Md.—Washington Kolegio nun havas kurson de Esperanto, sub la instruado de Profesoro Theodore Peet.

Baltimore, Md.—Je la 15a de februaro, Sro. Edwin C. Reed, sekretario de la Esperantista Asocio de Norda Ameriko, kun Sro. James L. Smiley, konsilanto de la Kapitula Apartaĵo, parolis pri Esperanto ĉe kunveno de la ŝtata Komisio pri Instruado, celante la enkondukon de la lingvo en la lernejojn de la ŝtato (laŭ permeso donita en leĝo la pasintan jaron). Kvankam la Komisio difinis nur dudek minutojn por la diskutado pri la afero, oni tuj komencis montri grandan intereson, kaj demandis pri tiom da detaloj ke Sro. Reed devis paroli kaj respondi dum tuta horo, post sia unua paroladeto. Kvankam la Komisio ankoraŭ ne faris finan decidon, ĉiu ĝia ano estas tute favora al Esperanto, kaj plene komprenas la celon de la movado kaj la eblecon de la lingvo mem.

Washington, D. C.—La Distrikta Federacio de Esperanto havis publikan kunvenon je la 18a de februaro, en la "Pythian Temple." Post mallonga bonvenanta parolado la prezidanto, Sro. Karl F. Kellerman, prezentis la partoprenantojn de la jena programo: violona muziko, Sro. F. S. Hufty; parolado pri Siamo, ilustrita per lumbildoj, Komandisto H. H. Barroll; kanto, Fino. Amy. C. Leavitt, kiu mem kunludis la fortepianon; parolado pri la Esperantista Movado, Sro. Edwin C. Reed, sekretario de la E. A. de N. A.; kanto, Fino. A. C. D. Murray, kunmuziko de Fino.

Grady; amuza rakonto, Sro. F. W. Veder: kanto, Fino. Grady, kunmuziko de Prof. Germuiller.

Savannah, Ga.—Ĉe festa kunveno en "St. John's Parish Hall," sub la direktado de Sino. W. S. Stoner, oni kantis kelkfoje esperante, kaj donis kelkajn esperantajn paroladetojn. La esperantista etulino, Winifred Stoner, deklamis siajn esperantajn tradukojn, kaj ankaŭ en interesa komedieto priparolis la temon Esperanton.

Augusta, Ga.—Nia senlaca Georgia sekretariino, Fino. Aurelia A. Reid, raportas ke ŝi jam havas du klasojn en Augusta.

Marietta, Ga.—Sro. Robt. Wellons propagandas per artikoloj en ĵurnaloj, per disdonado de ŝlosiloj, lernolibroj, k. t. p.

Coronado, Fla.—La nova sekretariino por Florida, Fino. Bessie L. Marot, estas tre agema, kaj oni atendas baldaŭan rezultaton pro ŝia propagando.

Charleston, S. C.—Dek kvin personoj el Georgio kaj Suda Karolino konkuras por premioj proponataj de la Charleston Grupo. La premioj estos disdonataj en julio, post ekzamenoj skribitaj.

Cleveland, O.—Stariĝis du novaj klasoj en la "Carnegie West Side Library." La plimulto de la novaj gestudentoj estas el la altlernejoj. Fino. Theresa Steiner, instruistino en la publikaj lernejoj, instruas unu klason, Sro. C. F. Jones la alian. Oni nun aranĝas por la komencigo de novaj kursoj en "Main Library," kaj en Brooklyn en la suda kvartalo de la urbo.

Fino. Clara E. Palmer, kiu komencis studi la lingvon en novembro, nun private instruas ĉeĥeĵme kvar lernantinojn. Imi-tinda laboro.

Bonegaj propagandistoj estas ambaŭ sinjoroj Jones, kiuj aliĝis al la movado la pasintan aŭtunon. En sia butikoj ili ĉiam havas grandan afiŝon portantan la vortojn "Oni parolas Esperante ĉi tie." Ĝi estas la unua tia afiŝo montrita en Cleveland. Kompreneble ĝi kaŭzas pli-malpli multe da demandoj de la scivolemuloj. Sinjoroj Jones ankaŭ sufiĉe interesis redaktorojn de du ĉiusemajnaj ĵurnaloj, ke ili konsentis meti kurson da esperantaj lecionoj en siajn ĵurnalojn.

Sro. H. Hall verkis pri Esperanto longan artikolon, kiu estas publikigita en du ĉiusemajnaj gazetoj, "The News," kaj en "The Lakewood Independent." Je la 22a februaro komenciĝis en tiuj ĵurnaloj serio

da lecionoj. Oni invitas la legantojn, kiuj studas la lecionojn, sendi siajn ekzercojn al la redaktorejoj, kie oni korektos ilin.

Sro. Ludoviko Loebl, membro de esperanta klubo en Hungarujo, nun loĝas en Cleveland, kaj esperas baldaŭ starigi kurson por hungaroj enloĝantaj en la urbo. Sro. H. Lepine, ankaŭ hungaro, interpretisto en unu el la urbaj juĝejoj, kaj jam multlingvisto, iris al Washington okaze de la Sesa Kongreso, speciale por esplori pri Esperanto, pri kiu li sciis preskaŭ nenion je tiu tempo. Interparolinte kun Dro. Zamenhof, kaj aliaj kongresanoj, kaj ĉeestinte kelkajn kunsidojn de la Kongreso, li entuziasmiĝis pri la lingvo, kiun, post malmulte da studado, li povis bonege uzi.

Sro. Ivan Lisas el Kroatujo, mallongtempe loĝinte forpatruje, nun restas en Cleveland, kaj antaŭ nelonge aliĝis al la loka societo. Por li, Esperanto estas efektiva beno, ĉar kvankam multaj aliaj lingvoj estas bonekonataj al li, li ne povas paroli angle.

Ĉiuj novaj klasoj en Cleveland uzas la Kellerman' Gramatikon, kaj trovas ĝin ĉiel kontentiga kaj aprobinda.

Cardington, O.—Nia entuziasma samideano, Fino. Ann E. Beatty, ĉeĥeje instruas klason da knabinetoj. Dum la vintro, kiam la vojoj en la kamparo, kie ŝi loĝas, ne estis vetureblaj ŝi faris telefone multe da propaganda laboro.

Hagerstown, Ind.—Sro. R. C. Small, ĝis nun la sola esperantisto en sia urbeto, aranĝas por tie starigi grupon. Kelkaj homoj jam esprimis deziron lerni la lingvon. Sukceso al la nova centro!

Detroit, Mich.—Oni multe propagandas, tial la urbo pli kaj pli konatiĝas kun la internacilingva ideo, kaj multe interesiĝas je Esperanto. Unu el la lokaj germane redaktitaj ĵurnaloj eĉ presigis esperantan saluton al Sro. Louis Steiner, oficisto de la germana-esperanta societo, okaze de lia nasktago.

De Kalb, Ill.—Esperanta kurso, jam sekvata de dek ses lernantoj, estas starigita en la "De Kalb Township" supra lernejo. La klaso raportas ke ili uzas la Kellerman' Gramatikon, kaj petas ke lernantoj en aliaj supralernejoj klasoj komuniku kun ili. Adresu: Roy Holland, 807 State St.

North Platte, Neb.—Estas starigitaj en la supra lernejo du esperantaj klasoj, kiuj

kunvenas dufoje ĉiusemajne. Dekdu lernantoj jam enregistris siajn nomojn, kaj kelkaj plu baldaŭ fariĝos anoj de la klasoj. Krom tiuj, la lernejestro mem kaj unu el la instruistoj partoprenas la kurson. Sro. E. H. Flowers, instruisto de scienco en la lernejo, kiu ĉeestis la Sesan Kongreson por plene esplori pri la lingvo, kondukas ambaŭ kursojn. Ĉiu lernanto en la lernejo, kiu ne jam havas alian kurson je la horo difinita por la esperanta kurso, havas permeson partopreni, kvankam oni ne povas nuntempe ricevi "credit."

St. Louis, Mo.—Esperanta kurso estas starigita en la "Christian Brothers' College." Inter la lernantoj estas dek ok meksikanoj, unu kubano, kaj unu hispano. La junuloj estas tre entuziasmaj, kaj "deziras lerni la lingvon kiel eble plej bone, por fariĝi apostoloj de tiel mirinda lingvo." La kurso estas starigita pro la klopodoj de pastro Mariano Mojado y Abad, kiu ankaŭ instruas la klason.

Topeka, Kans.—Esperanta grupo kunvenas ĉiulunde ĉe pastro John H. Fazel, 724 Taylor St., por legi, studi, kaj interparoli la lingvon.

Lakeport, Calif.—Pro la propaganda laboro de la lokaj esperantistoj, la "Lake County Bee," donis en sia redaktora kolono favoran raporton pri Esperanto.

Seattle, Wash.—Oni raportas ke la loka esperanta klaso estas reorganizita, kaj kvankam ĝi malrapide progresas, oni multe esperas pri ĝia daŭra sukceso.

Portland, Ore.—Sro. Denlinger jam instruas ĉiusemajne tri klasojn. Ĉiutage li senlace propagandas, kaj konvinkas pli kaj pli multe da homoj ke ili devus lerni Esperanton, aboni Amerikan Esperantiston, kaj ekstarigi propran esperantan bibliotekon. Li ja faras multe pro la internacia lingvo en sia ŝtato.

La "Sunday Oregonian" antaŭ nelonge presis trikolonan artikolon pri Esperanto, verkita de George K. Rogers. La artikolo ankaŭ raportas pri esperantaj kursoj en McMinnville, Dallas kaj Astoria, donitaj de Sroj. J. C. Cooper, R. C. Irvin kaj T. A. Leahy, kaj pri la starigo en Portland de la "Rozurba Klubo," kies prezidanto estas Sro. H. Denlinger, vicprezidanto, Sro. Geo. K. Rogers, sekretariino kaj kasistino, Sino. E. H. Loomis, bibliotekisto, Sro. R. D. Merchant, kiu ankaŭ instruas klason ĉeĥeje.

OFFICIAL COMMUNICATIONS

ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA.

THE ESPERANTO OFFICE, WASHINGTON, D. C.

Edwin C. Reed, Sec.-Treas.

ESPERANTO HERALD NO. 4.

Esperanto Herald No. 4, the fourth of the interesting series of propaganda pamphlets published by The Esperanto Association of North America, appeared in February, covering the subject "Esperanto and Its Value in Travel." For those who have friends and acquaintances who doubt the efficacy of the international language as an aid in travel, this will furnish arguments and facts of what has been the experience of a few who have made practical use of the language. To members of The Esperanto Association of North America this Esperanto Herald is sent free each month. To all others any single number will be sent upon receipt of two-cent stamp. Previous numbers have been: No. 1, Esperanto and its Educational Value, containing arguments for the introduction of Esperanto into the curricula of schools and colleges; No. 2, The Esperanto Association of North America, giving this association's constitution and plans; No. 3, A Glimpse of Esperanto, giving the outline of the language, a short story and a vocabulary.

ANOTHER GOOD THING.

Many persons have the utmost faith in the usefulness and ultimate complete establishment of Esperanto, and would like to assist in the promotion of the movement, but are "simply too busy to get out and hustle." To enable such Esperantists to further the progress of the International Language, without expenditure of time or energy, there has been prepared a neat little "yellow slip," as it is being called, entitled "Have You Ever Looked Into Esperanto." This is of a size which can readily be put into envelopes, with every business and social letter, with your monthly statements, etc., without causing any additional expense for

postage (it takes 40 slips to weigh an ounce), and without any effort on your part. The fact that many letters of inquiry contain the words of the last sentence of the slip show that it is a method which produces immediate and tangible results. The following letter from a High School principal is a sample of the inquiries which the "yellow slip" brings to the Central Office. The slip was inclosed with this letter:

Genl. Sec. Esp. Ass'n of Am.

Washington, D. C.

Dear Sir:—

Will you please send me such free literature as you have of the Esperanto Language. I do not know a single thing about it, and desire to become acquainted with it.

Very truly yours,

This "yellow slip" reads as follows:
HAVE YOU EVER LOOKED INTO ESPERANTO?

The language constructed from elements largely common to all the European languages that has been introduced as an international auxiliary language:— in commerce, to save employing more translators and preparing new advertising matter for the extension of business into new territory; in science, as a medium for resumes and translations, by means of which the contents of important articles can immediately be universally accessible, whether or not translation is ultimately made into any of the national tongues; in travel, not only as a convenient instrument, but more because Esperanto obtains for the traveller attentions and courtesies he could not otherwise obtain, even with a knowledge of the native language; in international conventions, since the Esperanto-speaking section, assembling representatives of more different nations, naturally is more interesting and valuable than any other section, and those international gatherings whose sole language has been Esperanto have proceeded with a rapidity and precision

never before possible; in education, not only because of growing practical value, but because of the advantages of having as a stepping-stone to the study of national languages, both ancient and modern, a language in which the relations of words are clearly evident, in which national idioms do not appear, in which grammar and syntax are learned from a logical basis, and in which the pupil becomes familiar with word-roots and constructions to be met later in other languages; in culture, since in Esperanto may be found gems of the literature of all languages, still retaining the peculiar charm of the original, while from scores of Esperanto magazines, published in all parts of the world, may be learned directly and easily the ideas, modes of thought and ways of living of the various branches of the human family, without which knowledge no one can claim to be well informed or genuinely cultured.

YOU REALLY OUGHT TO

write to the General Secretary of The Esperanto Association of North America, Washington, D. C., giving your name, address, and profession, enclosing a stamp, and stating that you would like some free literature telling of the aims of Esperanto, its present status, etc.

TREASURER'S ACCOUNT.

JANUARY.

Receipts.

Cash on hand January 1.....	\$14.02
Membership fees	57.25
Examinations	9.30
Sustaining Membership Fees.....	16.00
Sale of extra "Heralds".....	11.07
Sale of enclosure slips.....	.45
Magazine Subscriptions.....	3.80
Contributions	1.00
Total Receipts.....	\$112.89

INTERNACIA ESPERANTA TEKNIKA ASOCIO.

Akceptante la inviton de S-ro Ing-ro Ettinger el Rusujo, kiu unue alvokis la teknikistan samideanaron starigi internacian asocion, mi prenis sur min la taskon provizore organizi la I. E. T. A. Tial mi petas la ingenierojn, kemiistojn kaj ĉiujn teknikistojn, kiuj intencas aliĝi, ke ili skribu al mi. Same mi petas la samideanojn ke ili bonvole diskonigu tiun alvokon. Jam mi ricevis aliĝilojn de naŭ

Expenditures.	
Postage	\$10.89
Examinations	9.00
Printing	50.00
Stenographer	18.00
Office Rent	12.50
Office Supplies	3.00
Magazine Subscriptions	3.30
Councilor Fees.....	2.00
Balance on hand Jan. 31.....	4.20
Total	\$112.89

FEBRUARY.

Cash on hand Feb. 1.....	\$4.20
Membership fees	14.25
Examinations	11.45
Sustaining Membership fees.....	19.00
Sale of extra "Heralds".....	10.58
Sale of enclosure slips.....	.15
Contribution	.50
Total Receipts.....	\$60.13

Expenditures.

Postage	\$4.55
Examinations	6.00
Stenographer	24.00
Office Rent	12.50
Office Supplies	3.00
Balance on hand Feb. 28.....	10.08
Total	\$60.13

NEW SUSTAINING MEMBERS.

Mrs. M. S. Jacobs, Miss Amy C. Leavitt, Miss Jessie L. Nichols, H. W. Fisher, Joseph Silbernlik.

PASSED PRELIMINARY EXAMINATION.

Atesto pri Lernado.

D. T. Armstrong, Wichita, Kan.
Dr. John Groman, Utica, N. Y.

PASSED ADVANCED EXAMINATION.

Atesto pri Kapableco.

Jean A. Flittle, Mankato, Minn.
Mrs. Anna B. Pelouze, Camden, N. J.
J. H. Keeler, Philadelphia, Pa.

landoj. Por la unua jaro ni prenos kiel oficialan gazeton la "Internacia Scienca Revuo," kiu ĉiam pli dediĉos pagojn al nia asocia, kiom pli da membroj havos nia Asocio. La reguloj de la T. E. K. A. povas tute taŭgi por nia celo. La kotizaĵo povas esti 4 Sm. kun la abono al la Scienca Revuo. Nun ni povas komenci la elekton de naciaj sekretarioj, kaj mi petas ke tiu, kiu tiun oficon deziras, skribu al

mi. Fine mi invitas la teknikistojn, kiuj certe multnombre vizitos Italujon en ĉi tiu jaro okaze de la du gravaj internaciaj ekspozicioj en Roma kaj Torino, ke ili bonvole ĉeestu specialan kunvenon en Genova dum

la tagoj de la dua kongreso de la itala esperantistoj (25-28 majo 1911). Adresu: D-ro Alfredo Stromboli, Industria Ĥemilisto, Via Assarotti 54-15 Genoa, Italy.

TUTMONDA ESPERANTA KURACISTA ASOCIO.

La kuracisto, kiu konas Esperanton kaj ne estas ano de la T. E. K. A., ne havas anecon en la plej grava el la diversaj fakaj asocioj, kiuj uzas la esperantan lingvon. Tiu asocio enhavas proksimume mil anojn kaj ĝia oficiala organo, "Internacia Medicino," estas tre leginda kaj interesplena ĵurnalo. Estas espereble ke ĉiu usona kuracisto, kiu estas leganto de *Amerika Esperantisto*, tuj sendos al la ka-

sisto de T. E. K. A. unu dolaron, kiu monsumo pagos la kotizaĵon por la jaro 1911a, ankaŭ jarabonon al "Internacia Medicino."

Se oni povas juĝi laŭ la januara numero, la ĵurnalo mem duoble repagos la elspezitan dolaron.

Adresu D-ro Ludwik Chbczynski, 1 str. Szopena, Varsovio.

D-ro. C. H. Fessenden,
T. E. K. A., No. 981.

INTERNATIONAL SOCIETY OF ESPERANTIST JURISTS.

The Internacia Societo de Esperantistaj Juristoj finds that the field is unusually ripe for the development of its work in the Western Hemisphere. Here there is need for that solidarity of interest and feeling among lawyers that constitutes another phase of the problem of cementing together the traditions of the American peoples. The Pan American Union, of which the Hon. John Barrett, president of the Esperanto Association of North America, is the Director-General, aims to realize this bond, and the effort of the I. S. E. J. is to contribute its quota of support in its own way to the realization of this worthy end. The society, under the leadership and guidance of prominent jurists of this country, can do much to work up enthusiastic sentiment for Es-

peranto in this country among advocates and publicists. It is not organization that is needed among lawyers today, for legal institutions exist without number; it is the cultivation of the spirit of internationalism as invigorated by contact with international institution. The I. S. E. J. is one of the strongest institutions for its purpose on the globe because its work is felt by all who seek to promote amicable relations between nations. The propaganda will be carried on at the outset among judges, statesmen and other officials in order that the best talent may be enlisted. To this end William E. Baff, Vice-president of the I. S. E. J. for this country is to contribute an article for the "American Law Review."

END OF OFFICIAL COMMUNICATIONS

FRAGMENTO.

De William Blake.

Por vidi la teron en eta sablero,
Por vidi ĉielon en floro,
Necesas tenadi en man' senlimecon,
Kaj eĉ eternecon en koro.

El la angla tradukis

Farnsworth Wright.

FOR THE BEGINNER

Please discuss the use of *ĉiu* and of *iu* where English "any" may be used to translate both these words.

The English word "any" is often used in a generalizing sense where it really means "every." In such instances *ĉiu* must be used to give the correct meaning, and *iu* would be clearly incorrect:

Per Esperanto oni povas korespondi kun *ĉiu* lando, With Esperanto one may correspond with any (i. e., every) land.

Ĉiu knabo povus fari tion, Any boy could do that.

Mi ne scias *ĉu* *iu* venis, I do not know whether any one came.

Ĉu *iu* lernanto havas sian libron? Has any pupil his book?

Sometimes the preposition *por* is used with the infinitive, and sometimes not. Is there any rule about this?

The original meaning of *por*, which expresses purpose, directing the attention toward the word which follows, should be kept in mind, and there will be no difficulty. If the idea of purpose is expressed by the infinitive, *por* will properly precede it, as *Mi venis por ripozi*, I came to rest, (in order to rest); *oni studas por lerni*, one studies to learn. The preposition may frequently be omitted if the meaning is clear, as *Mi venis helpi vin*, instead of the fuller wording *Mi venis por helpi vin*. This may be compared with the English omission of the preposition, in contrast to such archaic uses as in the biblical, "What went ye out for to see," etc.

More serious than the omission of *por* is the insertion of it when the infinitive in question is the subject, predicate or object (complementary infinitive), and therefore could not possibly be governed by a preposition. Beginners frequently place *por* before every infinitive used, and therefore the following examples illustrat-

ing uses in which *por* would be quite out of place, should be carefully noted:

Li intencas ripozi, he intends to rest.

Studi estas intelekta plezuro, to study is an intellectual pleasure.

Lerni la lecionon postulas iom da tempo, to learn the lesson requires some time.

Please explain the difference between *super* and *supre*.

The word *super* is a preposition, while *supre* is an adverb. Consequently *super* must always have a substantive following it as a grammatical complement, while *supre* could not be so used:

La birdoj super niaj kapoj kantas, the birds over our heads sing.

Ili flugas super la arboj, they fly over (above) the trees.

Mi staris supre, sur alta monto, I stood above, on a high mountain.

Mi kuris supren, sed falis malsupren, I ran above (upward), but fell down (ward).

In this connection it may be well to note the general distinction between prepositions and adverbs. While an adverb may be used somewhat loosely in a sentence, even being set off by commas, a preposition is always closely connected with the following word, and any inclination to place a comma after a preposition is clear indication of faulty grammatical usage. A preposition closely connected with a verb should be prefixed to it, this being the sole adverbial characteristic of this distinct class of words. Thus, where in English the preposition with a verb often serves as a "separable prefix," giving a certain abrupt effect, this does not occur in Esperanto. For English "he went in," Esperanto uses *li eniris*; for "I took off," Esperanto uses *mi demetis*; for "to read through," Esperanto uses *tralegi*, etc. This is the systematic operation of a general linguistic tendency seen in other European languages, and in English in such isolated words as "outcome," "onslaught," "backslide," "withhold," etc.

PRI ESPERANTO.

EN LA JARO 1887a naskiĝis Esperanto. Ĝiaj patro kaj amikoj sin zorge vartis dum la jaroj de infaneco. Dum la unua parto de ŝia vivo, ŝi ne estis tre forta, sed ĉirkaŭ la jaro 1900a ŝi komencis rapide kreski, kaj nun, kvankam ŝi estas ankoraŭ junulino, ŝi prezentas sin al la mondo, kaj, se la mondo ŝin deziras, ŝi estas preta fariĝi lia bela edzino. Ĉu la mondo ŝin akceptos? Ĉu li scias ke ne ekzistas pli bela, pli ĉarma aŭ pli bona virino, kiun li povus elekti kiel edzinon? Ĉu li permesos ke tiu belulino mortu pro tio, ke oni ne ŝin deziras? Ne, tute ne! Tio ja ne okazos!

Laŭ alia figuro, la progreso de Esperanto similas al tiu de vagonaro, kiu ekiras tre malrapide, tamen pli kaj pli rapidiĝas, ĝis kiam sole la blovado de la vento povos esti komparata al ĝia rapideco. Esperanto bezonis longan tempon por efektive ekiri, sed jam ĝi treege plirapidigas, kaj post ne multe da jaroj ĝi estos sin ĉien etendinta trans la tutan mondon.

Esperanto povas dispeli la laboron de mil lingvoj. Antaŭ kelke da jaroj, la mondo nepre bezonis multajn tradukistojn, pro la diversaj lingvoj. Nun, ĉiu havas la rimedon por interparoli kun aliaj homoj per unu sola lingvo, sen ia bezono de tradukisto. Antaŭe, internaciaj kongresoj nepre okazis kun konfuzado kaj perdo de tempo. Nun, kongresanoj el ĉiuj nacioj povas perfekte interparoli, se ili volas.

"Tamen," iu eble sugestios, "la lingvo restos nur rimedo por tiaj kunvenoj, sed la popoloj de la mondo ne ĝin lernos." Ĉu tio estas kredebla? Ĝi povus esti kredebla, se la lingvo Esperanto ne estus facila por lerni; ĉar la mondo jam havis sufiĉe da malfacilaj lingvoj, kaj ĝisate tiajn studis. Certe, la homoj ne lernus Esperanton, se la lingvo estus malfacila. Sed kio povus esti pli facila? Kompare je Esperanto, ĉiu nacia lingvo estas malglata ŝtonplena vojo, ĉie malebena pro la jarcentlonga surpaŝado de la naciaj pra-

CONCERNING ESPERANTO.

IN THE YEAR 1887 was born Esperanto. Her father and her friends solicitously took care of her during the years of childhood. During the first part of her life she was not very strong, but about the year 1900 she commenced to grow rapidly, and now, although she is still a young girl, she presents herself to the world, and if the world desires her she is ready to become his beautiful wife. Will the world accept her? Does he know that there does not exist a more beautiful, more charming or better woman, whom he might choose as wife? Will he permit this beautiful woman to die on this account, that she is not desired? No, not at all! That surely will not occur!

According to another figure, the progress of Esperanto is like that of a railway train, which starts very slowly, yet becomes faster and faster, until only the blowing of the wind can be compared to its speed. Esperanto needed a long time really to start, but it has already become exceedingly rapid, and after but a few years it will have extended itself through the whole world.

Esperanto can dispel the labor of a thousand tongues. A few years ago the world had inevitable need of many translators, on account of the different languages. Now, every one has the medium for conversing with other men by one language alone, without any need of a translator. Previously, international congresses had to take place with confusion and loss of time. Now, congress-members from all nations can converse with each other perfectly, if they wish.

"Yet," some one will possibly suggest, "the language will remain merely a medium for those assemblies, but the peoples of the world will not learn it." Is that probable? It might be probable, if the language Esperanto were not easy to learn; for the world has already had enough of difficult languages, and has studied that kind to satiety. Certainly, people would not learn Esperanto, if the language were difficult. But what could be easier? Compared with Esperanto, every national language is a rough and stony road, uneven everywhere because of the century-long tread of the nation's

patroj, kaj laŭ la tuta longo ĝi estas torda kaj nereкта. Sed Esperanto estas tute rekta vojo, glata kaj ebena, kaj la ŝtonoj estas forprenitaj. Laŭ tiu ĉi agrabla vojo povas iri ĉiu nacio, rekonante ecojn jam bone konitajn en sia propra lingvo, tamen evitante la kutimajn malfacilecojn. Tiu facileco estas pruvita en mil manieroj. Unu ekzemplo pri tio sufiĉos: Homo, kiu ĵus alvenis al Usono okaze vidis en butikfenestro libron kiu portis germane presitaj la vortojn "Internacia Lingvo." Li eniris, aĉetis la libreton, kaj post diligenta studado duhora, li povis sin komprenigi per tiu lingvo Esperanto. Sed li ne komprenis dek vortojn de la angla lingvo, kvankam li de antaŭ longe ĝin studis el libroj. Tio montras la grandan malsamecon inter la internacia lingvo kaj la naciaj lingvoj.

Tamen, facileco ne estas ĉio. Oni scias ke la germana lingvo estas eble la plej forta, la franca la plej bela, la angla la plej preciza; sed ĝis la nuna tempo oni ne plene komprenis ke nun ekzistas lingvo kiu posedas samtempe ĉiujn tri dezirindajn ecojn. Krom Esperanto, kiu videble posedas forton, belecon, kaj precizecon, ne troviĝas en la mondo lingvo, kiu tiel perfekte kombinas tiujn tri necesajn ecojn, kaj prezentas ilin por la uzado ĉe homaro. Tial, se oni deziras paroli samtempe forte, bele, kaj precize, li uzu Esperanton!

Pro sia facileco, forteco, beleco, kaj precizeco, kaj pro sia mirinde rapida progreso, Esperanto estas ja la sola solvo de la internacilingva problemo. Tial, ni esperantistoj ne haltu, ĝis kiam Esperanto estos fariĝinta efektive la bela reĝino inter la multaj belaj naciaj lingvoj. Ni antaŭen marsu, kune kun la pasado de la tempo, kaj altlevu nian verdan standardon pli kaj pli alten, ĝis kiam ĝi troviĝu ĉie en la mondo, flirte kiel trankvila signo de paco, reciproka interkomprenado, kaj reciproka helpemeco ĉe la homoj en ĉiuj landoj sur la tergloba!

R. M. DONNELL.

forefathers, and along its whole length it is winding and crooked. But Esperanto is an entirely straight road, smooth and even, and the stones have been taken away. Along this pleasant road every nation can go, recognizing qualities already well known in its own language, yet escaping the usual difficulties. That ease is proved in a thousand ways. One instance of this will suffice: A man who had just come to the United States happened to see in a shop window a book which bore the words "International Language," printed in German. He entered, bought the book, and after a diligent study of two hours, he could make himself understood by means of that language Esperanto. But he did not understand ten words of the English language, although for a long time he had studied it from books. That shows the great difference between the international language and the national languages.

Nevertheless, ease is not all. It is known that the German language is perhaps the strongest, the French most beautiful, the English most precise; but up to the present time people have not fully understood that there now exists a language which possesses at the same time all three desirable qualities. Beside Esperanto, which evidently possesses strength, beauty and precision, there is not found in the world a language which so perfectly combines these three necessary qualities, and offers them for use among mankind. Therefore, if one desires to speak at the same time forcibly, beautifully and definitely, let him use Esperanto!

Because of its ease, strength, beauty and precision, and because of its marvelously rapid progress, Esperanto is indeed the only solution of the problem of international language. Therefore, let us esperantists not halt until after Esperanto shall have become in reality the beautiful queen among the many beautiful national languages. Let us advance, together with the passing of the time, and raise our green standard higher and higher, until it be found everywhere in the world, flying as a calm sign of peace, mutual understanding, and mutual helpfulness among men in all lands on the earth!

INTERROMPITA RAKONTO.

LA HAKILETO DE GEORGO WASHINGTON.

LA redaktoro estis bonkora sinjoro, kaj ĉiam komplezema. Unu tagon, sinjorino iris al lia oficejo, kaj petis de li permeson lasi sian fileton ĉe li dum ŝi foriris en la urbon por fari kelkajn vizitojn.

Jus fininte artikolon sarkasman responde al paragrafo en alia ĵurnalo, la redaktoro okaze estis treege bonhumora, kaj tial li sin opiniis kapabla amuzi tutan lernejon da knabetoj, se oni petus tion de li. Sekve, li akceptis la taskon, metis la etan vizitanton sur sian genuon, kaj komencis: "Nu, knabo mia, ĉu vi volas aŭskulti fabeleton?"

"Ho, jes!" respondis la etulo, ĝoje kliniĝinte en sian novan pozicion.

"Mi rakontos al vi," daŭrigis la redaktoro, "pri kara knabeto, tute simila al vi, kies nomo estis Georgo Washington."

"Georgo kiu?" demandis la infano.

"Georgo Washington. Kaj lia patro lin multe amis, ĉar li neniam diris mensogon."

"Kiu neniam diris mensogon?" konfuze diris la knabeto.

"Georgo Washington. Kaj unu tagon lia patro donis al li beletan hakileton, durrante al li—"

"Kiu neniam diris mensogon?" ripetis la knabeto.

"La patro de Georgo diris al li, 'Nun, Georgo, vi devas esti tre zorga, por ne fari ion malutilan per la hakileto.'"

"Kies hakileto?" demandis la knabeto.

"La hakileto de Georgo Washington," pacience respondis la redaktoro.

"Ho, jes!" la knabo diris.

"Ĉar se vi faros ion malutilan, mi devos ĝin forpreni de vi—"

"Kion forpreni de li?" demandis la knabeto.

"La beletan hakileton," la redaktoro klarigis.

"Ho, jes!" respondis la infano. "De kiu li estis forprenonta la hakileton?" li daŭrigis post momenta pensado.

"De Georgo!" la redaktoro diris.

"Kiu Georgo?"

"Georgo Washington."

"Ho, jes!"

"Kaj tiam, vi,—"

"Kiu?"

"Georgo Washington."

"Ho, jes!"

"Havos nenian hakileton.' Tial, Georgo promesis ke li estos tre zorga pri la hakileto,—"

"Al kiu li promesis tion?"

"Li promesis al sia patro."

"Kial li promesis al sia patro?"

"Tial, ke lia patro estis tre bona al li. Do, li promesis al la patro ke li estos treege zorga pri la hakileto; sed unu tagon li—"

"Kiu?"

"Georgo Washington."

"Ho, jes!"

"Georgo Washington eliris en la fruktejon, kaj ekvidis tie beletan junan ĉerizarbon. Tial, li ekprenis la hakileton kaj—"

"Kies hakileton?"

"La hakileton de Georgo Washington."

"Ho, jes!"

"Kaj ĉirkaŭhakis per ĝi la ĉerizarbeton."

"Kiu ĝin ĉirkaŭhakis?"

"Georgo tion faris."

"Kies ĉerizarbon li ĉirkaŭhakis?"

"La arbon de sia patro."

"Kies patro?"

"La patro de Georgo."

"Kiu Georgo?"

"Georgo Washington!"

"Ho, jes!"

"Kaj tiam, kiam lia patro hejmen venis—"

"Kies patro?"

"La patro de Georgo."

"Ho, jes!"

"Li diris—"

"Kiu diris?"

"La patro de Georgo Washington diris—"

"Ho, jes!"

"Nu, kiu ĉirkaŭhakis mian beletan ĉerizarbon?"

"Kiu tion diris?"

"La patro de Georgo tion diris."

"Kiu Georgo?"
 "Georgo Washington!"
 "Ho, jes!"
 "Tiam li kunvokis ĉiujn el la geservistoj—"
 "Kiu ilin kunvokis?"
 "La patro de Georgo Washington ilin kunvokis."
 "Kial li faris tion?"
 "Ĉar li deziris demandi de ili kiu ĝin faris."
 "Faris kion?"
 "Ĉirkaŭhakis la ĉerizarbon,—"
 "Kies ĉerizarbon?"
 "La ĉerizarbon de la patro de Georgo."
 "Kiu Georgo?"
 "Georgo Washington."
 "Ho, jes!"
 "Kaj ili ĉiuj ĵuris ke ili ne tion faris,—"
 "Kion faris?"
 "Ĉirkaŭhakis la ĉerizarbeton!"
 "Kies ĉerizarbeton?"
 "La ĉerizarbeton de la patro de Georgo."
 "Kiu Georgo?"
 "Georgo Washington."
 "Ho, jes!"
 "Kaj lia patro fariĝis tre kolera,—"
 "Kial li fariĝis tre kolera?"
 "Ĉar li ne povis ekscii kiu ĉirkaŭhakis la ĉerizarbon."
 "Kies ĉerizarbon?"
 "La ĉerizarbon de la patro de Georgo Washington."
 "Ho, jes!"
 "Kaj li diris—"
 "Kiu diris?"
 "La patro de Georgo diris: 'Filo mia, ĉu vi scias—'"
 "Scias kion?"
 "'Ĉu vi scias kiu ĉirkaŭhakis la ĉerizarbon?' Kaj li diris—"
 "Kiu diris?"
 "Georgo Washington diris—"
 "Ho, jes!"
 "'Pacjo mia, mi ne povas mensogi,—'"
 "Kiu ne povis mensogi?"
 "Georgo Washington."
 "Kial li ne povis mensogi?"
 "Tial, ke lia patro multe instruis al li—"
 "Kies patro?"

"La patro de Georgo Washington."
 "Ho, jes!"
 "Ke estas tre malbone—"
 "Kio estas tre malbona?"
 "Diri mensogon. Tial, Georgo diris: 'Mi ĉirkaŭhakis la ĉerizarbon.'"
 "Kial li ĝin ĉirkaŭhakis?"
 "Por provi la hakileton?"
 "Kies hakileton?"
 "La hakileton de Georgo."
 "Ĉu la patro de Georgo ne havis propran hakileton?"
 "Jes, jes, mi tion supozas."
 "Do, kial li ne ĉirkaŭhakis la arbon per sia propra hakileto?"
 "Li ne deziris ke la arbo estu hakita. Nu, Georgo daŭrigis: 'Mi tion faris, pacjo mia, per mia hakileto.' Kaj lia patro diris—"
 "Kies patro?"
 "La patro de Georgo?"
 "Ho, jes!"
 "'Filo mia, mi preferus ke vi ĉirkaŭhaku mil arbojn—'"
 "Kial li deziris ke li haku mil arbojn?"
 "Li ne tion deziris, sed li preferis ke li tion faru—"
 "Kion faru?"
 "Ĉirkaŭhaku mil arbojn."
 "Kial?"
 "Ol diri mensogon."
 "Kiu diris mensogon?"
 "Neniu, sed li—"
 "Kiu?"
 "La patro de Georgo."
 "Ĉu la patro de Georgo diris mensogon?"
 "Ne, ne, ne! Sed li diris—"
 "Kiu diris?"
 "La patro de Georgo diris ke li preferas ke li—"
 "Kiu preferis ke li?"

Ĝuste je tiu momento la fiero patrino de la infano revenis, por repreni sian fileton; kaj la redaktoro, lacega kaj senfortigita, lin transdonis al ŝi. Tuj poste, li malafable ridetis al ŝi, subaŭdante la knabeton, kiu klarigis al la patrino ke tiu sinjoro rakontis al li pri viro kiu ĉirkaŭhakis mil arbojn kaj tiam diris mensogon.

El la angla tradukis

A. L. HARMON.

MALGRANDA DAFODILETO

DE NATHANIEL HAWTHORNE.

DAFODILETO estis tiel nomita ĉar laŭnature li similis al floro, kaj volis fari nur tion, kio estas bela kaj agrabla, kaj tute ne ĝuis ian ajn laboron. Sed, dum Dafodileto estis ankoraŭ juna knabo, lia patrino forsendis lin de lia agrabla hejmo, konfidante lin al tre severa lernejestro, kies nomo estis Sinjoro Laboro. La homoj, kiuj plej intime lin konis, asertis ke ĉi tiu Sinjoro Laboro estas ja laŭdinda persono, kaj ke li jam faris pli multe da bono al infanoj kaj maturaj homoj ol faris iu alia en la mondo. Sendube li jam vivis sufiĉe longtempe por fari multe da bono; ĉar, se la raportoj estas veraj, li loĝas sur la tero de tiu tempo, kiam oni forpelis Adamon el la ĝardeno paradiza.

Tamen, Sinjoro Laboro havis severan kaj malbelan fizionomion, precipe al tiuj knabetoj aŭ viroj, kiuj estas iom mal laboremaj; krom tio, lia voĉo estis maldolĉa; kaj ĉiu el liaj manieroj kaj kutimoj ŝajnis tre malagrabla al nia amiko Dafodileto. La terura maljuna lernejestro sidis la tutan tagon ĉe sia skribtablo, rigardante la lernantojn, aŭ marŝis tien kaj ĉi tien tra la lernejo, portante en la mano timigan betulan vergon. Jen eksonis frapo sur la ŝultroj de knabo, kiun Sinjoro Laboro trovis ludanta; jen li punis tutan klason, kiu malbone progresis je la lecionoj; mallongavorte, escepte se knabo preferis kviete kaj ĉiam atenti sian libron, li neniel povis ĝui trankvilan momenton en la lernejo de Sinjoro Laboro.

"Ĉi tio neniam plaĉos al mi," opiniis Dafodileto. Efektive, li pasis la tutan vivon ĝis nun ĉe sia kara patrino, kies vizaĝo estis multe pli dolĉa ol tiu de Sinjoro Laboro, kaj kiu ĉiam estis tre indulgema al sia fileto. Tial ne estis strange ke ŝajnis al kompatinda Dafodileto malagrabla ŝanĝo, kiam oni lin forsendis de tiu bonulino, kaj lin konfidis al la malbela lernejestro, kiu neniam donis al li pomojn aŭ kukeletojn, kaj ŝajne opiniis ke malgrandaj knaboj estas kreitaj por lerni lecionojn.

"Mi ne povas ĝin pli longe suferi," diris Dafodileto al si, post kiam li ĉeestis la lernejon proksimume semajnon. "Mi forkuros kaj penos trovi la karan patrinon; ĉiuokaze mi neniam trovos iun ajn duone tiel malagrablan kiel tiu malafabla Sinjoro Laboro!"

Tial, la sekvintan matenon, kompatinda Dafodileto ekiris, kaj komencis sian vagadon tra la mondo, havante nur iom da pano kaj fromaĝo por la matenmanĝo, kaj nur malmulte da mono en la poŝo por pagi elspezojn. Sed, irinte mallongan distancon, li renkontis viron seriozan kaj trankvilmienan, kiu estis nerapide marŝanta laŭ la vojo.

"Bonan matenon, mia bona knabo," diris la nekonato; kaj lia voĉo ŝajnis severa kaj maldolĉa, tamen ĝi havis en si ian bonkorecon; "de kie vi venas tiel frumatene, kaj kien vi iras?"

Malgranda Dafodileto estis tre verema knabo, kiu neniam en la tuta vivo mensogis. Kaj eĉ nun li ne diris mensogon. Post momenta ŝanceliĝo li fine konfesis ke li forkuris de la lernejo, pro sia granda malamo al Sinjoro Laboro; kaj ke li firme decidis trovi en la mondo ian lokon, kie li neniam plu aŭdos pri la maljuna lernejestro nek lin ree vidos.

"Ho, tute bone, mia amiketo!" respondis la nekonato. "Ni do iros kune; ĉar mi ankaŭ jam havis multan rilaton kun Sinjoro Laboro, kaj ĝoje trovus ian lokon, kie oni neniam aŭdis pri li."

Estus pli bone plaĉinte al nia amiko Dafodileto havi amikon samaĝan, kun kiu li povus kolekti florojn laŭ la vojo, kaj postkuri papiliojn, kaj fari multajn aliajn aferojn por gajigi la vojaĝon. Sed li estis sufiĉe prudenta por kompreni ke li multe pli bone sukcesos, havante viron spertan, kiu montros la vojon. Tial li akceptis la proponon de la nekonato, kaj la du antaŭen marŝis tute afable.

Post mallonga marŝado laŭ la vojo, ili komencis preterpasi kampon, kie laboris kelkaj falĉistoj, falĉante la altan herbon, kaj ĝin dismetante por ke la sunbrilo ĝin

sekigu. La dolĉaodoro de la nove falĉita herbo plaĉegis al Dafodileto, kiu pensis ke estus multe pli agrable fari fojnon en la sunbrilo, sub la blua ĉielo, dum la birdoj dolĉe kantas sur la apudaj arboj kaj arbetoj, ol esti enfermata en malĝoja lernejo por lerni lecionojn dum la tuta tago, sub la senĉesa riproĉado de maljuna Sinjoro Laboro. Sed meze de tiaj pensoj, dum li haltis por rigardi trans la ŝtonan muron, li resaltis kaj kaptis sian kunulon je la mano.

"Rapidu, rapidu!" li ekkriis. "Ni forkuru, alie li kaptos nin!"

"Kiu nin kaptos?" demandis la nekonato.

"Sinjoro Laboro, la maljuna lernejestro," respondis Dafodileto. "Ĉu vi ne vidas lin inter la falĉistoj?"

Kaj Dafodileto almontris iom maljunan viron, kredeble la posedanton de la kampoj, kaj dunginton de la viroj tie laborantaj. Li estis forĵetinta jakon kaj veston, kaj energie laboris. Gutoj da ŝvito eligis sur lia frunto, sed li ne permesis al si eĉ unumomentan ripozon, ĉiam kriante al la falĉistoj ke ili faru la fojnon dum brillas la suno. Nu, strange ja estas, ke la aspekto kaj fizionomio de ĉi tiu maljuna terkulturisto precize similis tiujn de maljuna Sinjoro Laboro, kiu ĝuste tiumomente estus nepre eniranta la lernejon.

"Ne timu," diris la nekonato. "Tiu ne estas Sinjoro Laboro, sed frato lia, kiun oni edukis kiel terkulturiston; kaj laŭdire li estas la pli malagraba. Tamen, li ne vin ĝenos escepte se vi fariĝos laboristo ĉe lia bieno."

Dafodileto kredis tion, kion diris lia kunulo, tamen li estis tre kontenta, kiam ili forestis de la vido de tiu maljuna terkulturisto, tiel mirinde simila al Sinjoro Laboro. Kiam la du vojaĝantoj iris nur mallongan distancon, ili alvenis al loko, kie kelkaj ĉarpentistoj estis konstruantaj domon. Dafodileto petis sian kunulon ke ili haltu momenton; ĉar estis bela vidaĵo, tiel lerte la ĉarpentistoj faris sian laboron, per siaj hakiloj, segiloj, rabotiloj, kaj marteloj, farante la pordojn, enmetante la fenestrajn kadrojn, kaj alnajlante la murotabulojn; kaj li ne povis ne pensi ke li mem ĝoje prenis hakilon, segilon, rabotilon kaj martelon, kaj konstruus malgran-

dan dometon por si mem. Post tio, kiam li posedos sian propran dometon, maljuna Sinjoro Laboro neniam kuraĝos lin ĝeni.

Sed, ĝuste kiam li sentis plezuron je tiu ideo, malgranda Dafodileto ekvidis ion, pro kio li ekkaptis la manon de sia kunulo, multe timigite.

"Rapidu, rapidu!" li ekkriis. "Jen li estas denove!"

"Kiu?" trankvile demandis la nekonato.

"Maljuna Sinjoro Laboro," respondis Dafodileto, tremante. "Jen! Li, kiu direktas la ĉarpentistojn. Je mia vivo, li estas mia maljuna lernejestro!"

Jetinte rigardon al tiu, kiun Dafodileto montris per la fingro, la nekonato vidis maljunulon, kiu havis en la mano ĉarpentan linilon kaj kompason. Ĉi tiu iris tien kaj reen tra la nefinita domo, mezurante pecojn da ligno, montrante la laboron, kiun oni devas fari, kaj ĉiam petante la aliajn ke ili estu diligentaj. Kaj kien ajn li turnis sian severan sulkan vizaĝon, la viroj ŝajne sentis la apudeston de la kontrolisto, kaj kiel eble plej energie segis, martelis, rabotis.

"Ho ne, tiu ne estas Sinjoro Laboro, la lernejestro," diris la nekonato. "Tiu estas alia frato lia, kiu sin okupas je la metio ĉarpentista."

"Mi ĝojas aŭdante tion," diris Dafodileto. "Sed, se plaĉas al vi, sinjoro, mi deziras foriri de li kiel eble plej rapide."

Tiam ili ankoraŭ antaŭen iris, ĝis kiam ili post nelonge aŭdis la sonon de tamburo kaj fajfado. Je tio, Dafodileto ekaŭskultis, kaj petis sian kunulon ke ili rapidu antaŭen, por vidi la soldatojn. Tial marŝinte iom pli rapide, ili baldaŭ renkontis roton da bele vestitaj soldatoj, kiuj portis belajn plumfaskojn sur la ĉapo, kaj brilantajn pafilojn ĉe la ŝultroj. Antaŭe marŝadis du tamburistoj kaj du fajfistoj, forte batante la tamburojn kaj laŭte fajfante per la fajfado, farante tiel gajan muzikon ke Dafodileto estus ĝoje sekvinta ilin ĝis la fino de la mondo. Ho, se li nur estus soldato, li diris al si, maljuna Sinjoro Laboro neniam kuraĝus lin rekte rigardi.

"Plej rapide! Antaŭen! Ekmarŝu!" ekkriegis raŭka voĉo.

Malgranda Dafodileto eksaltetis, timigite; ĉar tiu voĉo, kiu ĵus parolis al la

soldatoj, sonis precize same kiel tiu, kiun li jam aŭdis de la buŝo de Sinjoro Laboro mem en la lernejo. Kaj, turninte la okulojn al la rotestro, li efektive vidis la figuron de maljuna Sinjoro Laboro mem, kiu portis sur la kapo bela ĉapon kun plumfasko, ĉe la ŝultroj paron da oraj epoletoj, sur la korpo ornamitan jakon, ĉirkaŭ la zono purpuran skarpon, kaj tenis en la mano longan glavon anstataŭ betula vergo. Kvankam li tenis la kapon alte, kaj fiere paŝis sammaniere kiel meleagro, tamen li aspektis ĝuste tiel malbela kaj malagrabla kiel antaŭe kiam li aŭskultis lecionojn en la lernejo.

"Tiu certe estas Sinjoro Laboro," diris Dafodileto per tremanta voĉo. "Ni forkuru, por ke li ne aligu nin al sia roto."

"Denove vi vin trompas, mia malgranda amiko," trankvile respondis la nekonato. "Tiu ne estas Sinjoro Laboro, la lernejestro, sed frato lia, kiu dum la tuta vivo plenumis servon en la armeo. Oni diras ke li estas ja severa homo; sed ne estas necese ke vi kaj mi lin timu."

"Nu, bone," diris malgranda Dafodileto, "sed, se plaĉas al vi, sinjoro, mi ne deziras plu rigardi la soldatojn."

Tial la infano kaj la nekonato ree vojaĝis, kaj post iom da tempo ili alvenis al domo flanke de la vojo, kie kelke da gejunuloj sin gaje amuzis. Junuloj kaj rozvangaĵoj junulinoj, kun ridetoj sur la vizaĝoj, dancis ĉe la sono de violono. Tio estis la plej ĉarma vidaĵo, kiun Dafodileto ĝis tiam rigardis, kaj ĝi konsolis lin je ĉiuj antaŭaj malkontentigoj.

"Ho, ni restu ĉi tie," li ekkriis al sia kunulo, "ĉar Sinjoro Laboro neniam kuragos aperi tie, kie estas violonisto, kaj kie oni dancas kaj sin amuzas. Ni estos tute sendanĝeraj ĉi tie."

Sed la lastaj vortoj de la frazo preskaŭ mortis ĉe lia lango; ĉar, hazarde ĵetinte rigardon al la violonisto, li kun miro ree vidis la similulon de Sinjoro Laboro, kiu tenis en la mano arĉon anstataŭ betula vergo, ĝin svingante tiel lerte kaj facile kvazaŭ li estus estinta violonisto la tutan vivon. Li havis mienon iomete francan, tamen li ankoraŭ plene similis al la maljuna lernejestro; kaj Dafodileto eĉ imagis ke li balancis la kapon kaj palpebrumis al li, farante signojn ke li partoprenu en la danco.

"Ho ve!" li murmuretis, paligante. "Ŝajnas kvazaŭ estas neniu krom Sinjoro Laboro en la tuta mondo! Kiu estus supezinta ke li ludas la violonon!"

"Tiu ne estas via maljuna lernejestro," respondis la nekonato, sed alia frato lia, kiu estas edukita en Francujo, kie li lernis la profesion violonistan. Li hontas pri sia familio, kaj kutime sin nomas *Monsieur le Plaisir*; sed lia vera nomo estas Laboro, kaj la homoj, kiuj lin plej intime konas, opinias ke li estas ankoraŭ pli malagrabla ol liaj fratoj."

"Mi petas, ni iru iom pli antaŭen," diris Dafodileto. "Mi tute ne ŝatas la aspekton de tiu violonisto."

Nu, tiamaniere Dafodileto kaj la nekonato vagis laŭ la vojo, per ombritaj vojejoj, kaj tra agrablaj vilaĝoj; kaj kien ajn ili iris, jen aperis la figuro de maljuna Sinjoro Laboro. Li staris en la kampoj kvazaŭ birdotimigilo. Se la du eniris domon, jen tiu sidis en la salono; ekrigardante en la kuirejon, ili lin vidis. Li estis kvazaŭ ĉeĥejme en ĉiu dometo, kaj, iel ajn maskevestite, ŝteliris en la plej luksajn domegojn. Ĉie nepre aperis iu ajn simila al Sinjoro Laboro, kiu estis, laŭ la aserto de la nekonato, unu el la sennombraj fratoj de la lernejestro.

Kiam malgranda Dafodileto laciĝis preskaŭ ĝis morto, li ekvidis kelkajn homojn kuŝantajn mallaboreme en ombrita loko flanke de la vojo. La kompatinda infano petis sian kunulon ke ili ambaŭ tie sidiĝu, por iom ripozi.

"Maljuna Sinjoro Laboro neniam venos ĉi tien," li diris, "ĉar li tute ne ĝoje vidas homojn ripozantaj senĝene."

Sed eĉ dum li parolis, Dafodileto ekrimarkis homon, kiu ŝajnis la plej mallaborema, plej dika, kaj plej senmova el ĉiuj mallaboremaj, dikaj kaj senmovaj homoj, kiuj kuŝiĝis tie por dormi en la ombro. Kiu li estis, se ne Sinjoro Laboro mem?

"Granda estas la familio de ĉi tiuj Laboroj," diris la nekonato. "Jen alia frato de la maljuna lernejestro, kiu estas edukita en Italujo, kie li akiris tre mallaboremajn kutimojn, kaj tial estas nomita *Signor Far Niente*. Li pretekstas vivi tre senĝenan vivon, tamen efektive li estas la plej malfeliĉa homo el tiu tuta familio."

"Ho, rekonduku min, rekonduku min!" ekkriis kompatinda Dafodileto, ekplorante.

"Se estas nenio krom laboro en la tuta mondo, mi povas egale bone reiri al la lernejo!"

"Jen ĝi estas,—jen la lernejo," diris la nekonato; ĉar kvankam li kaj malgranda Dafodileto jam marŝis multajn paŝojn, ili estis irintaj laŭ cirklo, anstataŭ rektlinie. "Venu, ni reiros kune al la lernejo."

En lia voĉo sonis io, kion Dafodileto nun rememoris; kaj estas ja strange ke li ne ĝin pli frue rememoris. Suprenrigardante al ties vizaĝo, li ree vidis la similecon al maljuna Sinjoro Laboro! Do, la kompaktinda infano estis kunvojaĝanta kun Laboro la tutan tagon, kvankam farante sian eblon por lin eviti!

Kelkaj homoj, al kiuj mi rakontis la his-

torion pri malgranda Dafodileto, opinias ke maljuna Sinjoro Laboro estas maglisto, kiu posedas la povon sin multoblige en tiel multajn formojn, kiel li deziras. Ĉu tio estas vera, ĉu ne, malgranda Dafodileto lernis bonan lecionon, kaj de tiu tempo li estis diligenta je siaj taskoj, ĉar li fine komprenis ke diligenteco ne estas pli laborplena ol sporto aŭ senokupeco. Kaj kiam li pli bone konatiĝis kun Sinjoro Laboro, li komencis opini ke liaj manieroj ne estas tre malagrablaj, kaj ke lia aprobanta rideto faras lian vizaĝon preskaŭ tiel dolĉan kiel la vizaĝo de la patrino mem de Dafodileto.

El la angla tradukis

Dorothea Kimberling.

LA PRANEPO DE SINKEM

LA PIRATO SINKEM, bone konata siatempe, estis jam forgesita kiam lia pranepo Danielo naskiĝis. Pro la kaprico de la atavismo la knabo posedis en alta grado tiujn trajtojn de karaktero, kiuj distingis la praavon, kvankam Danielo mem neniam eĉ aŭdis pri tiu sia pratipo. Kiam tiu ĉi junulo havis la aĝon de dekkvin jaroj, vekigis en li, dank' al tia deveno, deziro agi kontraŭ la sola banko en sia vilaĝo en maniero efektive ne tute honesta. Ĉe Danielo, deziregi la monon de aliaj kaj klopodi por proprigi ĝin estis afero tute natura, kaj mankis al li eĉ la plej malgranda deziro fari sin malsama ol li estas. Verŝajne li estis Sinkem renaskita.

Meditante pri malbonaj projektoj koncerne la bankon, Danielo kutimiĝis stari antaŭ ĝi, ofte dum tuta horo studante ĝin per pensplena rigardo. Unu posttagmezon, dum li tiel sin okupis, aperis en ĝia krade ornamita pordo viro kun okulvitroj, kiu alvokis lin al si.

"Ĉu vi volas labori tie ĉi?" li demandis per amika tono. Ĉi tiuj vortoj promesis tiom por la efektiviĝo de la aluditaj projektoj, ke vera plezuro montriĝis en la ĝis tiam timigitaj okuloj de Danielo.

"Ho, sinjoro, se mi nur povus tion fari!" li respondis kun fervoro.

"Nu, mi volas ĉirkaŭ mi," daŭrigis la viro, "nur tiujn junulojn, kiuj havas efektivan inklino al la servo en tia honorinda institucio, kia tiu ĉi. De longe mi rimarkis vian intereson pri la banko, kaj nun rimarkante ankaŭ la tre videblan ĝojon kun kiu vi aŭdis mian proponon, mi sentas certa ke vi estas ĝuste la knabo por mi."

De la komenco de lia laboro en la banko, Danielo estis plej fidela. Li faris ĉiujn taskojn silente, observeme. Li vidis ke nokta eniro en la kason, laŭ lia originala ideo, estas afero tute ne ebla. Sed estis tiom da sendube praktikaj vojoj al la celo, ke ne facile estis elekti inter ili. Li decidis takte konduti kaj lomi atendi. Ses monatoj pasis antaŭ ol li formis definitivan planon. Tiu ĉi estis tre simpla, postulante nenion krom povo imiti la skribmanieron de la agento en la vilaĝa ekspeda oficejo, kien Danielo devis iri de tempo al tempo kun pakajo de bankbiletoj. Facile estus prezenti al la banka kaskisto—la sinjoro kun la okulvitroj—imitaĵon de la kvitanco, kiun li ricevis pro la livero de tia pakajo, kaj malaperi kun la mono, antaŭ ol la banko ricevus de ĝia intencita destino iun ajn raporton. Ŝajne nenio povus stariĝi inter Danielo kaj la sukcesa plenumo de tiu ĉi sprita ideo.

Sed dum li estis diligente ekzercanta sin pri la subskribo de tiu agento, okazis io tute neantaŭvidita: Mortis la diskonta oficisto de la banko, kaŭze de aŭtomobila katastrofo. Pro tio, aferoj en la banko iom ŝanĝiĝis. Danielo ne plu vizitis la ekspedejon. Oni dungis novan knabon por liaj ĝistiamaj taskoj; la mortintan oficiston anstataŭis la "A ĝis K" librotenisto; kaj Danielo mem ekstaris en ĉi ties antaŭa loko, kvankam li estis tre juna por tia ofico.

"Mi dubas ĉu vi kapablos plenumi laboron enhavantan tiom da komplikitaj detaloj," la kasisto estis dirinta al li. Sed pro sia studado pri la multenombraj okazoj ĉe librotenisto por rabi bankon, Danielo pensis alie; kaj tiel forte li asertis sian kapablon, ke li ne nur akiris la deziritan postenon, sed ankaŭ bonan reputacion pri laboremece. Mirinde diligenta estis la nova "A ĝis K" librotenisto; ĉiam li havis la okulojn fiksitaĵojn al sia granda registro; ĉion li sciis rilatan al ĝi; kaj konsekvence, eĉ antaŭ ol li sentis ke li konatiĝis kun siaj novaj devoj sufiĉe por la formado de freŝa plano pri rabo, la direktoroj de la banko duobligis lian salajron. Tiu ĉi bonŝanco turnis la pensojn de Danielo en alian direkton.

"Kial perforte preni monon, kie oni povas havigi ĝin al si tute senriske?" li pensis; "la kasisto ricevas altan salajron,

kial ne esti kasisto? Cetere, per tia ofico oni povus pli efike bankroti la institucion." Tiel pensante li decidis fariĝi kasisto, kaj tiucele ekklopodis.

Tia individuo, kia Danielo, nepre finas tion, kion li komencas. Tial, kvankam en la momento mem de la decido okupi la oficon de kasisto, li ne bone komprenis kiom da jaroj kaj penoj staris inter la loko de librotenisto kaj tiu al kiu li celis, Danielo ne flankeniris de tiu sia celo, spite teda atendado kaj ĉiuj malfacilaĵoj. Mal-longe, post kvin jaroj li gajnis la rajten nomi sin kasisto. Ĉu la malnova kasisto estis mortigita, aŭ ĉu li estis per ruzaĵoj devigita ekŝiĝi estas detalo neniel grava. Danielo estis fine la plej altranga oficisto, kaj povus laŭvole ekposedi ĉion porteban en la banko.

Sed tian ideon li jam de longe forgesis; fakte, en la nuna tempo ĉiuj liaj antaŭaj revoj rilate al la akirado de mona aspekto al li ridindaĵ, eĉ veraj infanaĵoj. Li nun volis resti tie, kie li sin trovis, akiri kontrolo de la direkto, fine posedi la bankon, kaj tute por sia propra profito ankoraŭ ricevi monon je tri procento, kaj procentedoni la saman monon je sesprocenta diskonto. En tia sfero de agado, la pranepo de Sinkem sin sentis kontenta, kaj nenion plu deziris.

JAMES F. MARTIN.

NEFRENEZAJ FRENEZULOJ.

Frenezuloj! Oni diras ke ni estas frenezuloj! Jes, ni estas, laŭ unu senco, frenezaj.

Oni jam diris pri tiuj homoj, antaŭ du-dek jarcentoj, ke ili estas frenezaj. Tiun tagon, kiam venis la Sankta Spirito en la atendantojn de la jam ĉielen irinta Jesuo Kristo, kaj donis al ili la povon paroli kuraĝe kaj fruktplene la Evangelion, la aŭdanta popolamaso diris ke ili estas ebriaj, frenezaj. Kaj kial oni tiel opiniis? La sekvantoj predikis ideon, novan ideon, tamen veran: savon de la mondo per kredo al Jesuo Kristo, kiu estis venkonta la mondon. Ili tutkore kredis tiun ideon, kaj spite ĉiu minaco, ĉiu danĝero, ili defendadis ĝin. Jen kial oni persekutis ilin. Nuntempe, tamen, neniu nomas ilin frenezuloj, ĉar la veraĵo, pro kiu ili tiel forte penis, estas venkinta la mondon.

Simile, ni esperantistoj predikas ideon, ni prezentas ideon, kiu nepre venkos la mondon. Kelkaj homoj ankoraŭ nin mokas per la moknomo "frenezuloj," ĉar ili ne antaŭvidas kiel grandan benon "Nia Afero" alportos al homaro. Sed sammaniere, kiel tiuj sekvantoj ignoris la mokadon per kiu oni supersutis ilin,—ĉar ili estis certaj pri tio, kion ili kredis,—tiel ni ankaŭ konsentas esti tiaj frenezuloj pro nia kara ideo; tutmonda frateco kaj kunigo de homoj per Esperanto, la internacia lingvo. Kaj same, kiel venis la tago, kiu pravigis ĉe la homoj tiujn sekvantojn, tiel venos la tago, kiam Esperanto estos venkinta la mondon, kaj oni ne plu nomos nin frenezuloj, sed bonfarintoj. Rapidegu tiu tago!

R. W. MASON.

LA FORGESEMAJ NOVAJ GEEDZOJ

KIAM Profesoro Normano Monroe edzigiĝis kun Febino Harper, kaj ili ekforiris al Eŭropo, la geamikoj de ambaŭ adiaŭis ilin kun certa antaŭsento ke io malagrabra okazos al ili dum la vojaĝado.

"Sole Dio scias kien ili iros," diris Tomaso Monroe, frato de la nova edzo, al Sara Harper, fratino de la nova edzino. "Normano estas tre bona junulo, eble la plej bona el ĉiuj, sed li estas tre forge-sema, kaj Febino ne estas malpli forge-sema ol li."

Sara ekĝemis. "Mi scias tion," ŝi respondis, "kaj pro tio mi petis de Febino ŝian permeson ke mi akompanu ŝin ĝis Nova Jorko, por ŝin adiaŭi sur la vaporŝipo. Sed ŝi ne akceptis, respondante al mi ke se ŝi estus opiniinta ke Normano ne estas kapabla gardi ŝin, ŝi ne edziĝus je li."

"Same mi petis al Normano, kaj li respondis ke li estas kapabla fari sian rondiran vojaĝon sen vartisto. Sed estas necese ne forgesi ke Normano neniam faris vojaĝon en kies daŭro li ne sin metis en grandajn malfacilaĵojn, kaj ne estas tre kredeble ke novaj malsukcesoj ne okazos al li."

Dume, en la vagonaro, la novaj geedzoj ridis bonhumore pri la antaŭsentoj de siaj amikoj.

"Ĉu vi scias, Febino," diris la profesoro, "ke Tomaso deziris veni kun ni al Nova Jorko? Li asertis ke li timas ke ni perdos unu la alian. Mi devigis lin forlasi tiajn pensojn. Ĉar mi faris unu aŭ du malsaĝaĵojn antaŭ kelkaj jaroj, ĉiu nun supozas ke ĉiam okazos al mi malagrabraĵoj."

"Kompreneble ne, mia kara Normano. Tamen, ŝajnas al mi ke ĉiuj same opinias pri ni ambaŭ. Mi ne scias kiom da fojoj ili konsilis min ke mi ne metu min erare en alian vaporŝipon ol la nian. Se post ĉio ni perdus unu la alian, tiuj gejunuloj turmentetos nin ĝis la morto."

"Insultemaj enmiksintoj!" enue murmuris la profesoro.

"Ĉar ni ne povas nel, ke ni kelkfoje distrite kondutis," diris la nova edzino, "ni

pensu kion ni faros, se eble okazus malfeliĉaĵoj; ekzemple, se ni estus disigitaj unu de la alia. Kiel mi povos renkonti vin?"

La profesoro ridetis kaj diris: "Ni ne disiĝos; sed, se tia okazo alvenus, iru rekte al la vaporŝipo, kaj mi tie vin renkontos."

"Certe! Mi ĝojas, ke mi demandis tion, ĉar alie mi ja freneziĝus, serĉante vin ĉien. La viro devas decidi kion fari." Sino. Monroe ameme rigardis sian edzon, kiu afable karese ekĝemetis.

Baldaŭ la vagonaro haltis ĉe iu stacio, kaj, ĉar ĝi restis tie kelke da tempo, la profesoro fariĝis scivolema kaj decidis eliri por ekscii la kaŭzon de la prokrasto. Li ne volis malfrue alveni al la vaporŝipo por kiu li jam aĉetis biletojn. Antaŭen marŝinte ĝis la ekstremo de la vagono, li alproksimiĝis kelkajn virojn, kiuj staris aliflanke de la fervojo. Respondante al lia demando, unu el ili diris:

"Prokrasto? Ho, ne. Ni atendas nur unu aŭ du minutojn, por ke ŝarĝa vagonaro povu preterpasi. Jam ĝi venas. Ĉu vi ne vidas la fumon?"

Momenton rigardinte la proksimiĝantan vagonaron, la profesoro ekmarŝis laŭ la direkto de sia vagono. Sed je tiu sama minuto, la brilo de ŝtono trans la fervojo altiris lian atenton. Li murmuris al si, "Kiel malofta tio estas! Ŝajnas ke..."

Transirinte la fervojon, li ekprenis la ŝtonon kaj ĝin ekzamenis, forgesante pri la venonta vagonaro, kiu fajfante pasis inter li kaj la perono de lia propra vagonaro.

"Mia edzino!" li ekkriis, forĵetante la ŝtonon. "Kia malzorgo! Estus pli bone ke mi forlasu mian geologian entuziasmon ĝis kiam mi revenos hejmen!"

Malpacience li atendis la pasadon de la vagonaro, kiu sin intermetis inter li kaj la vagonaro kie sidis lia edzino. Li kalkulis dek, dudek, tridek, kvardek ŝarĝvagonojn, kaj poste,—li vidis ke lia vagonaro estas ekirinta kaj jam estas malproksima. Foririnte nur dudek mejlojn de sia hejmo, Normano jam estis perdinta sian edzinon! Li sciis ke kvar horojn pli

malfrue li povos veturi per vagonaro ordinara, kiu lin alportos en Novan Jorkon je la sama momento kiam la vaporŝipo ekiros de la haveno. Furioze li atendis tiun vagonaron, kaj, alveninte al Nov-Jorko, li rapidegis al la enŝipiĝejo, — kie li vidis la "Pavonion" jam malproksimiĝanta.

"Mi povos atingi ĝin antaŭ ol ĝi alvenos en la golfeton, Sinjoro," diris trenŝipestro, kiu rimarkis la maltrankvilan sintenadon de la profesoro. "Tiu ŝipo ne povas rapide naĝi, pro la tajdfiuo, kaj mi garantias al vi ke mi metos vin sur la Pavonion, por cent dolaroj."

"Mi konsentas!" ekkriis la profesoro, saltante en la trenŝipon. "Rapidu! Ne perdu eĉ unu momenton!"

Oni rapidis, kaj baldaŭ ili alvenis flanken de la Pavonio. La trenŝipestro ekkriis:

"Jen estas vojaĝanto, kiu deziras suprenveni sur la ŝipon."

Oni respondis de la ŝipo, kaj lasis fallongan ĉenon kun ŝnuro, antaŭ la trenboaton.

"Jen ĝi estas, sinjoro," diris la ŝipestro, "Prenu ĝin forte per la manoj, kaj vi alvenos en la ŝipon. Cent dolaroj, se plaĉas al vi. Dankon. Nun, zorgu!..."

Per tia ago Profesoro Monroe sin trovis sur la ŝipo Pavonio. Tuj li petis permeson paroli al la kalkulisto, kaj rakontis la okazintaĵon.

"Ve, ho ve!" diris la kalkulisto. "Tio estas tre malfeliĉa!"

"Sed, kie estas mia edzino?"

La kalkulisto skuis la kapon kaj respondis, "Mi ne vidis ŝin."

"Kio! Vi ne ŝin vidis? Ĉielon! Haltigu la ŝipon. Estas necese ke mi elŝipiĝu! Haltigu ĝin tuj!"

La kalkulisto ne ekmoviĝis, li restis trankvila kaj diris:

"Mi bedaŭras tion, sed vi ne povas elŝipiĝi. Vi devos daŭri la vojaĝon kun ni."

La profesoro fariĝis senespera. Li ekdiris, "Kion mia edzino faros sola en Nova Jorko? Kaj ne povante komuniki..."

"Ne estas tiel malbona la okazo, kiel ŝajnas al vi," diris la kalkulisto. "Ni havas senfadenan telegrafon."

"Do, senprokraste komunikigu min kun mia edzino!"

"Certe. Mi donos al vi la kajuton nro. 50. Jen estas la ŝlosilo. Nun mi montras la oficejon de la senfadena telegrafo."

Profesoro Monroe trovis sin humilige devigata konfesi per telegramo ke li troviĝas en malfeliĉaĵo, post kiam li rifuzis la helpon de siaj amikoj kaj parencoj.

La skribsendaĵo diris, "Tomaso Monroe. Enŝipiĝis Pavonion. Lasis Febinon en Nova Jorko. Serĉu ŝin. Telegrafu. Kajuto 50, Normano."

Doninte la skribaĵon al la telegrafisto, li iris al sia kajuto. La telegrafisto estis surprizata, vidante tiun telegramon, rememorante alian, senditan antaŭ dek minutoj, kiu diris: "Sara Harper. Normano restis poste pro akcidento. Ne lia kulpo. Serĉu kaj konsolu lin. Mi atendos en Londono. Respondu. Kajuto 52. Febino."

Post horo kaj duono du servistoj alportis du telegramojn, unu al kajuto 50, la alian al kajuto 52. Ili diris:

"Profesoro Monroe, kajuto 50. Via edzino estas en kajuto 52. Tomaso."

"Sino. Monroe, kajuto 52. Via edzo estas en kajuto 50. Sara."

Tuj la du malfermis la pordojn de la kajutoj, kaj la profesoro kaj lia edzino reciproke sin ĉirkaŭprenis, ridis, demandis pri la afero, kaj respondis unu al la alia. Tiumomente la kalkulisto pasis, kaj diris surprizate:

"Kion vi intencas, ĉirkaŭprenante tiun sinjorinon? Oni ne permesas tion, sinjoro!"

"Kial ne?" demandis la profesoro. "Ŝi estas mia edzino. Ni edziĝis hodiaŭ matene. Kial vi diris al mi, ke ŝi ne estas en la vaporŝipo?"

"Via edzino! Ŝi diris ke ŝia edzo ne povis alveni al la ŝipo, kaj ke ŝia nomo estas Febino Harper. Sinjorino, kio estas efektive via nomo?"

Febino kaj ŝia edzo sin reciproke rigardis. "Nu," ŝi diris kun rideto, "ŝajnas al mi ke ni ambaŭ lomete fariĝis forgesemaj, edzo mia. Mi forgesis ke mi jam edziĝis, kaj tial mi donis mian fraŭlinan alnomon."

El la hispana tradukis

FRANCISCO HERRERA ZAMBRANO,

Leon, Gto., Meksiko.

SONĜO PRI LA HOMARO

OKAZAS en la homa vivo diversaj sonĝoj, kiuj prezentas feliĉon aŭ malfeliĉon, trankvilecon aŭ maltrankvilecon. Bonaj sonĝoj lafoje servas al la homaro kiel inspirantoj de kuraĝo en efektiva vivo. Eble mia sonĝo faros same:—

Dum bela nokto mi vidis komencon de printempo. Virta luno kun siaj fidelaj akompanantoj iluminas la malluman teron tiel, ke arta lumo estus superflua. Promenantoj kunvenis en la parko por admiri la arbojn kaj florojn, kiuj en siaj novaj vestoj aspektis kiel anĝeloj de espero. Ĉiu estis okupata de feliĉaj pensoj. Geamantoj revis pri la venontaj paradizaj momentoj, kiujn ili havos sidante apud tiuj sekretkonservantaj dioj. Gelaboristoj revis pri la vivbalzamo, kiun tiuj horoj alportos al ili. Infanoj, pri la plezuro ludi sub tiuj natur-herooj. Kaj vidante ĉies feliĉon mi sentis superteran feliĉegon.

Sed subite mi ekvidis unu arbon starantan sola. Neniu ĝin admiris, neniu ĝin rigardis. Ĝi ŝajnis tre delikata; la vintro lasis nenian postsignon sur la branĉoj; neniu vento difektis ĝian foliaron. Kial do tia dezerteco? Mi alproksimiĝis por rigardi ĝin. Vere, ĝi estas bela arbo. Mi provis tuŝi ĝiajn foliojn per miaj lipoj, kaj eksciis jene:

Ĝi estas dolĉa, tre dolĉa, sed havas nenian aromon. Kie estas ĝia aromo? Tiun enigmon mi ne povis diveni. Mi demandis al preterpasanto, sed neniu respondis, neniu volis klopodi pri kaŝitaj aromoj. Mi levis la okulojn ĉielen: eble tiuj ĉiamaj vagantoj povas klarigi tion. Sed ŝajnis al

mi ke ili ridetas kaj en ilia rideto mi komprenis la vortojn:

"Homo, reganto de la tero, trovu ĝin vi mem," kaj mi decidis uzi mian tutan forton kaj trarigardi tiun arbon ĝis la radikoj. Ho, Tero, Patrino de la homoj, mi eksciis: ĝia radikaro estas forta, sed tre seka. Ĝi bezonas akvon. Sed la fonto estas malproksima, kaj malespero ekregis min. Subite mi rememoris ke tri kvaronoj de la homa korpo konsistas el akvo. Mi do povas refreŝigi la arbon per mia spirado. Mi komencis elspiri aeron el miaj pulmoj. Unue la progreso estis malrapida, sed fine ĝi pligrandiĝis. Bona aromo el la arbo komencis parfumi la aeron. La preterpasantoj ekadmiris ĝin: "Ho, rigardu, tiun belan arbon, la fortajn graciajn branĉojn, la delikatajn foliojn, flaru la ravan bonodoron!" Donis al mi grandan plezuron aŭdi tian laŭdon, kvankam profunde en la koro mi sentis pikan doloron, pensante ke en nia admirinda civilizacio oni admiras nur eksterajn ecojn. Subite mi ekaŭdis severan voĉon:

"Kial vi forjetas vian tempon por refreŝigi arbon? La arboj havas multe da someroj; se ili ne floras dum unu somero, ili floras dum alia. Sed la homoj havas nur unu someron. Iru al la homoj, se vi volas efektive fari bonon!"

Kaj ekvekinte el la sonĝo mi komprenis la malgajigan fakton ke oni malpli diligente klopodas pri la homoj ol pri la vegetaĵo sur la tero; ke ni pli serioze konservas kaj plibonigas tiun malalte evoluitan regnon ol ni zorgas pri la homaro mem.

LENA ABRAHAMS.

LA KISO.

"Kisu min!" knabino petas,
Dum naive ridas ŝi.
Ruĝajn lipojn supren tenas:
"Dolĉa kiso jen por vi!"

La knabeto, dekjarulo,
Por respond' petole tiras
ŝiajn buklojn: "Knabinetojn
Mi ne kisas," li rediras.

Jaroj pasis. Al l'amanto
Nun petolas la fraŭlino,
Dum humile li petegas:
"Unu kison, amatino!"

Jam ne estas ŝi infano,
Kaj la manon ŝi fortiras,
Ridetante: "La knabinojn
Vi ne kisas!" ŝi rediras.

ELVA D. KELLOGG.

LA RADIKO DE MALBONO

ALEGORIO DE M. G. WEAVER.

UNU MATENON, post ventega nokto sur la maro, dek homoj sin trovis sur dezerta insulo. Unu el ili bonŝance havis pafilon, alia posedis hakilon, alia segilon, alia havis kelke da fiŝkaptiloj, kaj unu havis nur monon, kiu estas senutilaĵo sur dezerta insulo. La ceteraj kvin havis tute nenion.

Sciante la kutiman frenezon pri oro, la homo nomita Jack, kiu havis la monon, proponis doni po unu dolaro al ĉiu homo, kiu konsentos labori por li tiun matenon. Je tia arango ili avide konsentis, fierigante ke ili trovis okupon en la unua tago. Tri homoj sin okupis konstruante dometon el stangoj kaj arboŝelo, du konstruis tablon, benkojn, k. t. p., alla kolektis berojn kaj nuksojn, kaj la ceteraj pretigis tagmanĝon el la diversaj trovaĵoj.

Kiam la tago preskaŭ pasis, ĉiuj estis lacaj kaj malsataj. Kiam la manĝo estis preta, Jack diris al la laborintoj, "Tiujn ĉi artikolojn mi mendis, kaj por ili mi pagis; neniŭ povas disputi mian posedrajton. Nu, mi intencas doni al ĉiu homo sufiĉe por manĝi, po unu dolaro."

Pro malsato ili devis konsenti. Post la manĝo, Jack diris, "Tio, kiu ne havas monon por lui loĝadon, ne povos resti tie ĉi dum la nokto."

Timigite, la naŭ homoj silente foriris. Kiam ili jam trovis lokon, kie ili povis komforte ripozi dum la nokto, Sam diris: "Nur pensu, kiel ni estis sensciuloj hodiaŭ, konstruinte tiun dometon, kaj farinte ĉion, provizinte multe da bonaj manĝaĵoj, kaj doninte preskaŭ ĉion al tiu dika mallaborema Jack, nur por la privilegio posedi tiujn naŭ dolarojn dum kelkaj minutoj."

"Ne," respondis alia, "ni ne devas nin kulpigi, ĉar Jack, la avara riĉulo, prenis ĝin."

"Jes, tamen laŭ via konsento," respondis Sam.

"Nu, li provizis la kapitalon por la entrepreno, kaj nur decas ke ni permesu al li ion por procento."

"Mi diros al vi kiamaniere ni preterlasis la okazon," respondis Sam. "Ni laboris

tro malkare. Se ni ricevus po du dolaroj, tia sumo sufiĉus por pagi ĉion."

"Tiel mi ankaŭ opinias," diris alla viro. "La laboro estas la nia, kaj ni havas la rajton postuli por ĝi iun ajn prezon, kiun ni volas. Ni organizu, kaj striku por du dolaroj ĉiutage."

Al tio ĉiuj konsentis. La sekvintan tagon, Jack, havante por si mem sufiĉe da neuzita provizo, malkonsentis al la kondiĉo proponita, tial la naŭ homoj kuŝis senokupaj kaj malsataj sur la tero.

"Troproduktado estas la kaŭzo, mi supozas," diris unu homo. "Estas neniom da postulado por io ajn."

"Neniom da bezono!" ekkriis Sam. "Ĉu ni bezonas neniom?"

Dua homo respondis, "Jes, sed ni ne havas okupon, tial, de kie venos la mono, kiu pagos por tio, kion ni bezonas? La plej multe da personoj bezonas malmulte, kiam komercaĵoj estas tro abunde provizataj. La nuna stato okazas, pro la laborŝpara maŝinaro, kiun ni uzis. Mi estas certa ke, se ni kaptus la fiŝojn per niaj manoj, tranĉus la arboŝelon per niaj dentoj, kaj kaptus la kuniklojn per pikaj bastonoj, ni hodiaŭ havus sufiĉe da laboro."

"Ne," respondis Sam, "Tio ĉi ne okazas pro la troproduktado, sed pro tio, ke la produktaĵoj ne estas juste dividataj. Unu homo havas tro multe, kaj la naŭ ceteraj havas neniom. Ĉu Jack estas la sola homo, kiu estas nutrinda, sendepende de niaj bezonoj?"

Sam alproksimiĝis al Jack, por demandi lian opinion pri la afero. Jack diris:

"Mi klarigos al vi pri tio. Kvankam la bezona postulado estas tre forta, ĝi valoras nenion kiam oni ne havas monon. Permesu ke mi sciigu al vi, ke via nuna ĉagreno komenciĝis de malŝparemo. Vi penis vivi tiel luksege, kiel la riĉuloj. Malriĉaj homoj, kiaj vi, devus ŝpareme vivi, alie vi nepre suferas."

La sekvintan matenon, Jack proponis al ili la deziratan salajron, kaj la naŭ homoj ĝoje kaj ne plu malsate eklaboris. Kiam, per kunhelpa laborado, ili pretigis grandan tagmanĝon, Jack diris al ili, "La

laborprezo jam plialtiĝis, kaj tial mi devas postuli du dolarojn kaj duonon de ĉiu homo, por la tagmanĝo."

Ĉar ili ne havis sufiĉe da mono, ili disputis inter si, ĝis fine sep povis manĝi. Post la tagmanĝo, Jack aljetis al la du ceteraj malfeliĉuloj kelkajn ostojn, dirante ke li sentas kvazaŭ devigata esti bonfarema al malriĉuloj.

Tiam diris la naŭ homoj: "Ni jam sufiĉe longe estas malsaĝuloj! Ni estu viraj kaj faru ŝanĝon! La sperto jam atestas ke, se ni donas nian laboron al Jack por oro, ni estas tute sub lia regado, kaj ni ricevas rekompence nur la plej nesufiĉajn rimedojn por la vivo. Ni organizis por ke niaj salajroj pligrandiĝu, sed la kosto de necesajoj altiĝis pli rapide ol la salajroj. Ĉi tiu salajra sistemo estas tute malprava, kaj ni ne volas utili al la konsumantoj de niaj produktaĵoj, se ili volas fari nenion por ni. Nu, ni organizu laboro-borson, kaj vendu nian laboron por egala laboro, kaj ne trompiĝu, akceptante la malmolan brilan metalon, kiu nek nutras, nek varmigas, nek ŝirmas. Se de la komenco ni estus laborintaj pro ni mem, anstataŭ por oro, ni hodiaŭ posedus lomon. Lasu Jack, kaj ni sciiĝos ĉu li povos tiel facile kapti fiŝojn per sia havaĵo, kiel li povis nin trompi. Ni povas fari niajn proprajn ĉekojn por la kalkulado de ĉies parto de la laboro, kaj faciliginte komercon per papero, ni interŝanĝos egalbaze en ĉiu civilizita lando."

Frue la sekvintan matenon, ĉio estis

en brua movado. Tri novaj domoj estis konstruataj, kaj ĉiu homo eksterordinare diligente kaj energie laboris.

Kiam Jack venis por dungi ilin, proponante al ĉiu eĉ po kvin dolaroj por unutaĝa laboro, neniu atentis al li. Ekscitante ke li ne povas tiamaniere akiri ilian helpon, li flankenvokis Sam, kaj proponis prunti sian tutan monon por plenumi la entreprenon, se ili permesos al li partopreni iliajn manĝojn kaj aliajn produktaĵojn, pro la enmetota kapitalo.

"Ne," respondis Sam. "Neniu nun volas labori por mono. Neniu ĝin deziras. Por interŝanĝilo ni povos uzi malmultekostan materialon, fabrikotan de ni mem, tiamaniere ŝparante la procenton kaj multan nenecesan laboron. Se vi deziras partopreni nian riĉecon, vi devos ankaŭ partopreni nian laboron. Ni donos nian laboron sole kontraŭ laboro, kaj ne alikondiĉe."

Tial, Jack forlasis sian pezan monujon, kaj eklaboris, kiel honestulo, farante sian parton de la laboro, por la privilegio manĝi ĉe la tablo kun la aliaj, kaj partopreni la riĉaĵon kreitan de la laborado. De tiu tempo, okazis neniom da strikoj, panikoj, troproduktado, mallaborema vagado, almozpetado, superstiĉo, neegalaj impostoj, malegalaj rangoj, aŭ maljustaj leĝoj; kaj oni nenie aludis al tiaj okazoj, escepte en la historio pri la estinto de duoncivilizitaj landoj.

El la angla tradukis

J. A. KELSO.

LA NORDAMERIKA KARAVANO

IN THE January number of AMERIKA ESPERANTISTO was outlined the plan and itinerary for the Nordamerika Karavano al la Sepa Internacia Kongreso de Esperanto, which is not only to attend the Congress in Antwerp during the week of August 20-27, but to visit before and after the congress cities and places of interest in a total of five European countries.

The Karavano is an established fact, enough places having been taken (and

deposit made) so that final details are now being attended to, and a very pleasant party is assured. So many have written letters asking about various additional points, however, that a few further facts will here be given.

In the first place, all who have under consideration any possibility of joining the Karavano, or in fact of attending the Congress independently of this party, are warned that although passage to Europe may still be secured, return passage to

America is already at a premium. Since all berths except those reserved for the Karavano have already been sold by the steamship companies, on ships returning to America during the last part of August and major part of September, said companies must soon have proof that all berths reserved by the Karavano have been assigned, or they will insist upon having them returned, to accommodate the many people who are vainly trying to get passage back to this country. Therefore, any who are hesitating must enroll at once, and make the preliminary deposit. The major part of the deposit of \$15.00 will be returned to any who find later that they can not go on this trip, as up to a reasonable date the steamship companies will take back the berths, and the only loss will be the proportion which has been expended for advance arrangements, namely, about three or four dollars.

The remaining \$235 of the \$250 may be paid at any time before July first (preferably during the last week in June), thus giving sufficient time for banking arrangements in Europe. The \$250 covers (beside the steamer passage) the board and lodging and railway fare in Europe, bus and carriage fare, etc., even deck chairs on the steamer and the customary tipping being included. Save for matters of a purely personal nature, such as souvenirs, laundry, etc., nothing is left to the private purse of the members of the Karavano, except whatever small fees may ultimately be decided upon by the Organizing Committee of the Seventh Congress for various entertainments or optional excursions, and the carfare or other conveyance to and from these. Each member of the Karavano may wish to attend different sectional meetings during the Congress week, so that no attempt will be made to hold the party together during that time, or to arrange for anything but board and lodging. All will however be in the same hotel, so that no one will need to go unaccompanied to any general affair such as the ball, play, etc.

Those who desire to make the ocean trip over or back with the Karavano, omitting either the pre-congress trip to London and Paris, or the post-congress trip through Holland into Germany to Brus-

sels, or both of these trips, can be accommodated. Likewise, arrangements are already tentatively made for any who can not take the full time for the trip, or whose engagements prevent them from starting for Europe with the Karavano, or necessitate their return immediately after the Congress, without taking the post-congress trip. A few reservations are held on the steamer leaving New York August 12, which will reach Antwerp the day the Congress opens, also a few reservations on the steamer leaving Antwerp August 27, the last day of the Congress. In making inquiry concerning any such special combinations, state clearly just what is desired, so that the cost may be definitely given, and if possible include the deposit with the inquiry, so that the steamer reservation may be confirmed without delay.

Persons who are not Esperantists may join the party, but all who wish to do so are strongly advised to commence studying Esperanto at once, so as to be able to understand the greater part of what they hear, and to converse to some extent. Of course, the language used will be Esperanto practically all of the time, although due courtesy will be shown to any who are not yet fluent.

For young people this is an opportunity for European travel which should not be ignored. For moderate expense, a trip can be made through a remarkably varied and interesting route, including four European capitals and many other places of interest, with attendance at what will surely be the greatest Esperanto Congress yet. Parents may be assured of adequate chaperonage, as the young people will be directly under the care of Mr. and Mrs. Reed, even during the week of the congress.

All who care to study the art and architecture, history and customs of the places to be visited are urged to do so, whether they expect to take part in the Karavano or not. Any public library can furnish good books for the purpose, so that no special list need be recommended. Simply tell the librarian what cities are to be visited, and suitable literature will be suggested.

For the itinerary, see the January number of AMERIKA ESPERANTISTO.

BOOK REVIEWS

Kaatje (Paul Spaak). *Kvarakta Teatrajo, esperantigita de Dro. W. van der Biest*. With introduction by Emile Verhaeren, and portrait of the translator. 111 pages. 75 cents, postpaid.

Especial interest attaches to this play, as it is the one selected for presentation in the Royal Theatre during the Seventh International Esperanto Congress at Antwerp next August, and translated for that occasion. The characters are the young girl Kaatje, her cousin Jan, his father and mother, and Pomona, an Italian girl, supposed at first to be Jan's wife, later developments showing that this is not the case. Jan is an art student, who after having copied Italian masters finally is led by Kaatje to realize that nature is the best master, and that his own land, though called bleak and dreary by Pomona, can give abundant inspiration to the true artist. Jan also realizes that he loves Kaatje, and since she loves him, all ends happily. The play is in verse, and contains much that is attractive.

Amoro kaj Psiĥe (Lucius Apulejus) tradukis Emilo Pfeffer. No. 14-15 of the *Esperanta Biblioteko Internacia*. 62 pages. 20 cents, postpaid.

This attractive episode from the earliest real representative of the novel in Latin literature is a welcome addition to the classics obtainable in Esperanto. The translation here offered will probably be much more widely read than the original Latin, even though Apuleius' fame is deservedly wide. The story of Cupid and Psyche is one of those dear to the human heart, recurring in various forms and in various languages, as far east as Sanskrit, as far west as English, in which latter language it appears in the guise of *Beauty and the Beast*. Apuleius' version is perhaps the most charming of all, and this translation of it is well worth reading.

La Vakciniuja Krono (J. Poruks). Tradukis P. Kikau. 30 pages. 15 cents, postpaid.

This romance, translated from the Lithuanian, is the pathetic history of two

lovers of unequal rank, whom a cruel fate therefore kept apart. In memory of their last interview under the pine tree by the river, where the myrtle grew thickly, the heartbroken lover twenty years later places a myrtle wreath upon the maiden's grave.

Analitika Geometrio Absoluta. Unua volumo: *La Ebena Bolvai-a*. Verkis Prof. Dr. Cyrillo Voros. 134 pages. \$2.50, postpaid.

An obviously technical work, well printed, and undoubtedly of great interest to those esperantists who are mathematically inclined. We recommend it to their attention.

Tri Legendoj. Parolado al Ĉiuj Sinceraĵ Animoj. Hj. J. Runeberg. 12 pages. 10 cents, postpaid.

Three brief translations from the Swedish, followed by a somewhat longer one from the German. All treat of religious themes.

Per Espero al Despero. Dek poemoj de Dro. Stanislav Schulhof. 30 pages. 15 cents, postpaid.

An attractively printed booklet, containing poems more or less praiseworthy, largely concerning Esperanto.

Dr. O'Connor's Esperanto Made Easy. 187 pages. 40 cents, postpaid.

A book with a rather ambiguous and not altogether advisable title, containing about the same material to be found in other small text-books. The order of topics is sometimes different, but there is much repetition, and the English is not always entirely clear or careful. Inasmuch as nothing new appears in the way of more accurate explanation than in preceding books, or better classifications, and some actual errors occur, the process of making easy can not be called a complete success.

La Esperanta Kunulo. A Grammar and Commentary, compiled by John W. Wood. 54 pages. 25 cents, postpaid.

A little booklet of convenient pocket

size containing the outlines of the language, a brief reading exercise, and Esperanto-English vocabulary. The compiler lays no claim to originality, but has simply produced another of the many "vestpocket" books which may now be had in almost any language.

Kondukanto al la Stacia Pilkludo. 25 cents, postpaid.

This baseball guide, which is thoroughly readable, and often more intelligible in its phraseology than the original, so technical has baseball language become, is a "propagandilo" of the sort which should not fail to make an impression when displayed to the average American. That the Spaulding athletic library should have added an Esperanto translation to their publications is a fact well worth showing to the public upon every possible occasion.

Genezo. El la hebrea originalo tradukis Dro. L. L. Zamenhof. 120 pages. 60 cents, postpaid.

This translation of the first book of the Bible marks another important contribution to Esperanto, by the author of the language. Comment on this work and description of it would be superfluous, for the title and the fact that Dr. Zamenhof is the translator give sufficient incentive to add the book to one's Esperanto library without delay.

La Batalo de l'Vivo (Charles Dickens). Tradukis el germana traduko Dro. L. L. Zamenhof. 88 pages. 35 cents, postpaid.

Some twenty years ago a friend handed to Dr. Zamenhof a copy of a German translation of the Battle of Life, saying: "This certainly can not be translated into Esperanto." Dr. Zamenhof promptly accepted the challenge, and translated the story into Esperanto. It was printed in a magazine which at that time was published by Dr. Zamenhof in Nurnberg, copies of which are no longer obtainable. The work has now been reprinted in attractive shape and is accessible to all. Aside from its great intrinsic interest, it is especially noteworthy that the language as written twenty years ago does not differ from that of the present day. In other words, we

have here excellent proof of the permanency of Esperanto.

Rakonto kaj Aventuro. Sur la Batal-kampo, de Herschel S. Hall; La Aviadisto de Marso, de Henry H. Barroll. 32 pages. 15 cents, postpaid.

These two original short stories, in both of which the language Esperanto is an interesting subordinate factor, have appeared in AMERIKA ESPERANTISTO, and are now reprinted in attractive book form. The language is simple, and the narratives hold the interest of the reader from start to finish.

Gis la Revido. A Propaganda Play in One Act, by Joseph H. Noble. 8 pages. 5 cents, postpaid.

This attractive little comedy, containing a combination of English and Esperanto, is an excellent one for use by Esperanto clubs, classes, and any others who are looking for a good play, which does not demand complicated scenery or expert knowledge of Esperanto. The little book is also genuinely interesting to read, as those Esperantists can testify who read it in the magazine before it was reprinted in its present convenient shape.

La Idilio de la Fonto (Ippolito Nievo) tradukis A. Tellini. 32 pages. 25 cents, postpaid.

Presented as a specimen of the work of a favorite Italian author. A sketch which, after offering the threads of a love tale, seems to end rather abruptly, and is followed by a description of the writer's early home, the "Kastelo de Fratta."

Esperantista Poŝkalendaro, redaktita de Pro. Dro. Siegfried Lederer. 192 pages. 40 cents, postpaid.

An abundance of information of various kinds appears in this compact little book, together with enough blank paper for notes to make it of practical value. The frontispiece is a portrait of Dr. Van der Blest-Andelhof, the president of the Seventh Congress, and the latter half of the book contains lists of Esperantist organizations of various sorts. These are presumably the latest and most accurate lists obtainable, but that for the United States, unfortunately, meets neither of these requirements.

BOOK DEPARTMENT

Prices include postage. Terms, cash with order. Add ten cents for exchange on local checks. One-cent stamps accepted for small amounts. Write orders on separate sheet—apart from correspondence on other matters. Address all letters and make all remittances payable to AMERICAN ESPERANTIST CO., 816 FIFTEENTH ST., N. W., WASHINGTON, D. C.

We are listing below a number of books in stock which have not before been listed, together with a list of dictionaries for various languages. For full list of Esperanto books carried, see also list in previous numbers of AMERIKA ESPERANTISTO.

With this issue we institute a new plan, which will be continued if this first announcement proves popular. We propose each month to especially import a larger number of a few titles, and make a special selection which we shall offer at a reduced figure. The "March Librero" given below would ordinarily be sold for \$2.40. We offer the entire selection for \$1.90 for one month from date of issue.

MARCH "LIBRERO"

La Reĝo de la Montoj (About-Moch)	\$1.05
Unuaj Agordoj (Elski kaj Es-ka)	.20
Esperanto Self-taught (Mann) ..	.55
Tekstaro (Esperanto words for familiar songs)	.15
Elektitaj Fabeloj (la Fontaine-Vaillant)	.25
La Mopso de lia Onklo (Chase) ..	.20

Total .....

Special price for the "March Librero," valid until the next issue of AMERIKA ESPERANTISTO (April 10).....\$1.90
(In orders for the monthly "libreroj," no substitutes or changes may be made.)

TEXTBOOKS.

American Esperanto Book.....	\$1.00
Limp Leather Pocket Edition.....	1.25
Cloth Book and Magazine, one year..	1.50
Magazine one year, Paper book	
FREE	1.00
Paper book and Magazine, six months	.60
Complete Grammar of Esperanto (Kellerman)	1.25
Cox Grammar and Commentary.....	1.00
Esperanto in Fifty Lessons (Privat) ..	.50
Esperanto at a Glance (Privat).....	.15
Pictorial Esperanto Course (Mann) ..	.35
Esperanto Teacher (Helen Fryer)...	.25
The Standard Course of Esperanto (Bullen)	.25
In Cloth Binding.....	.50
A Primer of Esperanto (O'Connor) ..	.10
Student's Complete Text Book (O'Connor)	.50
Esperanto for the English (Franks) ..	.50

LITERATURE NOT PREVIOUSLY LISTED.

Ave Patria, Morituri te Salutant (Reymont-L. Zamenhof).....	\$ .15
Aventuroj de l'Lasta Abencerago (Chateaubriand-Deshays)	.15
Bildolibro sen Bildoj (Andersen-Lederer)	.20
Blinda Rozo (Conscience-van Melkebeke)	.35
Bulgaraj Rakontoj (Vasov-Atanasov) ..	.10
"Consilium Facultatis" (Fredro-Grabowski)	.30
Elementa Fotografa Optiko (Verks) ..	.40
Evangelio laŭ Sankta Johano (Lowell, Grinstead, Anderson).....	.10
Evangelio Sankta Mateo (Mielk and Stephen)	.25
Fatala ŝuldo (Dalsace-Ferter Cense) ..	1.00
Folioj de la Vivo (Santiago Rusinol-Sabadell)	.30
Gustaf Vasa (Schmidt Gotha).....	.50
Improvizacio (Mickiewicz - Dobrzanski)	.15
La Juĝo de Oziris (Sienkiewicz-Grabowski)	.20
La Karavano (Hauff-Eggleston).....	.35
Kelkaj Noveloj (various authors and translators)	.20
Kio Okazis Foje en Sidono (Sienkiewicz-Grabowski)	.20
Kverko kaj Floro (Amicis-Junck) (Esperanto and Italian).....	.50
Litadmonoj de Sinjorino Caudle (Jerold-Robbie)	.10
Literatura Almanako (selections, with portraits)	.80
Mia Liro (L. Zamenhof).....	.20
Minna de Barnhelm (Lessing-Reinking)	.45
Ne Dezirita. Ni Virinoj (van Woude-Posenae)	.25
Ni Sekvu Lin (Sienkiewicz-Kuhl) ..	.30
Noto pri la Inicilo Matematika (Camescasse)	.30
Nova Antologio (Grabowski).....	.20
Ofero de Monaho (Sangnier-Noel) ..	.10
Pri la Indo-Europaj Lingvoj (Cart) ..	.05
Progresado de la Pilgrimanto (Bunyan-Rhodes)	.45
Protesilas kaj Laodamia (Wyspianski-L. Zamenhof)	.35
Prozo el Danaj Norvegaj Aŭtoroj (Thomsen)	.35
La Puntistino (Nodot-Royer).....	.10
La Reĝlando de l'Rozoj (Houssaye-Champion)	.15
Rememoro pri Solferino (Dunant-Vaillant kaj Fruictier)	.30
Salome (Wilde-Bulthuis).....	.30

BOOK DEPARTMENT—Continued

Sep Rakontoj (Ivan Malfeliĉulo)	.30	Veneno (Limonos)	.35
Sinjoro Vento kaj Sinjorino Pluvo (de Musset-Champion)	.30	La Vizito de la Poeto (Carmen Sylva- Eucharis)	.05
Unuaj Agordoj (Elski kaj Eska)	.20	La Vizito en la Karcero (Eckstein- Freericks)	.25
Urso. En Montoj (H. Sentis)	.45		

DICTIONARIES.

In English.	
Esperanto-English Dictionary (Mot- teau)	\$ .65
English-Esperanto Dictionary (Rhodes)	2.00
English-Esperanto Dictionary (Hayes- O'Connor)	.65
In Esperanto.	
Vortaro de Esperanto (Kabe)	1.20
Enciklopedia Vortareto de Esperanto (Verax)	1.80
Plena Vortaro Esperanto-Esperanta (Boirac) Two Volumes	2.50
In German.	
Worterbuch Deutsch - Esperanto (Za- menhof)	\$ .80
Deutsch-Esperanto Worterbuch (Chris- taller)	1.50
Worterbuch Esperanto-Deutsch (Jur- gensen)	.65
bound	.90
Taschenworterbuch Deutsch - Esperan- to und Esperanto-Deutsch (Zamen- hof)	.35
bound	.50
In French.	
Dictionnaire Francais - Esperanto et Radikaro (Cart)	1.40
Radikaro, Clef du Radikaro (Cart)	.25
Vocabulaire Francais-Esperanto (Cart, Merckens, Berthelot)	.45
Dictionnaire Esperanto-Francais (Beaufront)	.45
Dictionnaire Esperanto-Francais (Rob- ert)	.75
Dictionnaire Usuel, Esperanto - Fran- cais (Grosjean Maupin)	.30
Dictionnaire Complet (Grosjean Mau- pin)	.60
Vocabulaire Technique et Technolog- ique Francais-Esperanto (Verax)	.75
Vocabulaire Francais-Esperanto Tech- nologique (Verax)	.30
In Spanish.	
Vocabulario Esperanto - Espanol (In- glada, Villanueva)	.50
Vocabulario Espanol - Esperanto (In- glada, Villanueva)	1.25
In Portuguese.	
Vortaro Esperanta-Portugala (Lelte)	.50

In Italian.	
Dizionario Italiano-Esperanto (Meaz- zini)	.75
Dizionario Esperanto-Italiano (Pucci- nelli)	.50
In Bohemian.	
Slovník esperantsko-česky (Čejka)	.10
Slovník česko-esperantsky (Čejka)	.35
In Polish.	
Slownik esperancko-polski i polsko- esperancki (Zamenhof)	.20
In Finnish.	
Esperanto - Kielenoppi ja Sanakirja (Andelin)	1.20
In Russian.	
Plena Esperanta-rusa Vortaro (Za- menhof)	.55
Special Lists, etc.	
Konkordanco de Sentencoj (Uoago)	.30
Konkordanco de Ekzercaro (Wackrill)	.35
Naŭlingva Etimologia Leksikono (Bas- tien)	1.00
Du Mil Novaj Vortoj (Boulet)	.45
Anatomia Vortaro Kvarlingva (Medi- cina Esperanto Grupo)	.45
Personoj Nomoj (Jimenez Lolra)	.25
Matematika Terminaro (Bricard)	.25
Muzika Terminaro (F. de Menil)	.20
Provo de Marista Terminaro (Rollet d'Isle)	.50
Universala Vortaro (Zamenhof)	.30
Unua Oficiala Aldono al Universala Vortaro	.15

Esperanto Keys

In the following languages: French, Ger-
man, Italian, Spanish, Polish, Bohemian,
Welsh, Portuguese, Hungarian, Dutch,
Scandinavian, Russian, Danish, Catalanian,
English, two cents each.

(English keys in lots of 25 or more, at
one cent each.)

Juna viro (25 jaroj), kiu parolas es-
perantan, polan, rusan kaj sufiĉe bone
germanan, kaj (malgraŭ nur kelkmo-
nata restado en Usono) iom anglan, ser-
ĉas laboron en komerca fako, aŭ en ia
oficejo. Adreso estas jene:

STEPHEN ROZWENE,
1411 W. Main St., Fort Wayne, Ind.

PROPAGANDA!!!

What could be better than this number of Amerika Esperantisto?

We will mail you for distribution 10 for 55 cents, 20 for \$1.00.

Write at once, for we have printed only a few Extra copies.

AMERICAN ESPERANTIST CO.,
Washington, D. C.

Printing ???

ESPERANTO or ENGLISH

Have your work done by the first and best Esperanto printer in America.

Clearly accented type. Skilled workmen. Modern machinery.

Prices low. Workmanship careful. Material good.

Letterheads for Esperanto societies and officers.

ERNEST F. DOW, W. Newton Sta., Boston, Mass.

The American School of Esperanto

Director, Ivy Kellerman-Reed, A. M., Ph. D.

CORRESPONDENCE INSTRUCTION

Special NORMAL Course for Class Leaders

THE EASIEST AND BEST WAY TO LEARN THE INTERNATIONAL LANGUAGE

For Information Address

THE AMERICAN SCHOOL OF ESPERANTO

THE EDWARD, WASHINGTON, D. C.

SKRIBMAŜINO "BLICKENSDERFER"

PEZAS

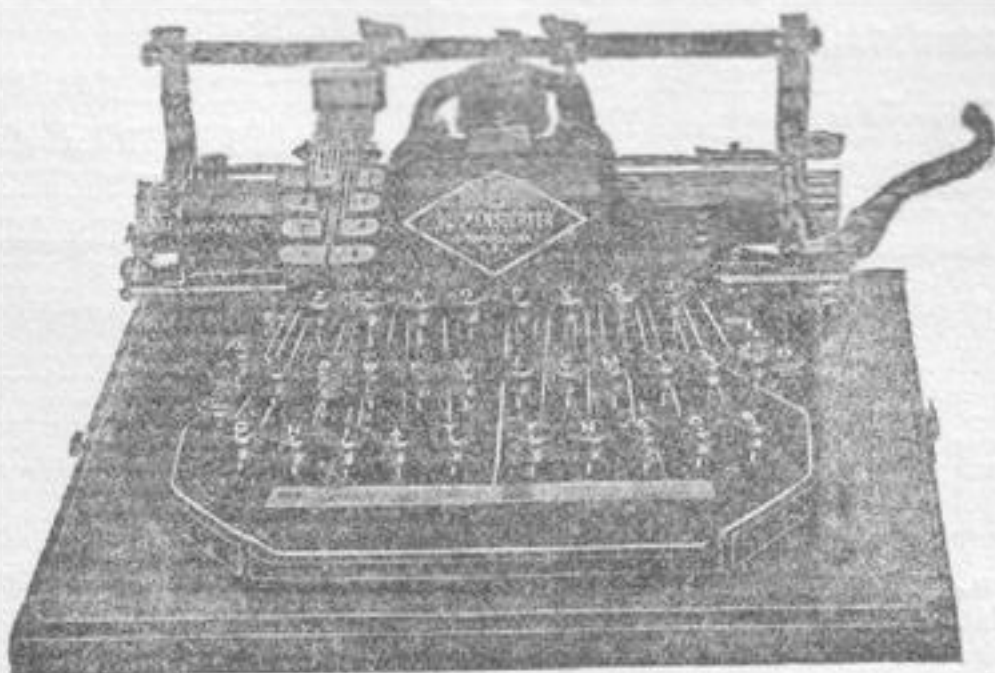
5

8

Aŭ

10

FUNTOJN

KOSTAS

40

50

Aŭ

60

DOLAROJN

La Blickensderfer estas speciale oportuna por Esperantistoj:—ĉar la tipradoj estas facile kaj rapide interŝangeblaj, kio permesas la uzadon de diversaj specoj kaj lingvoj (Estas pli ol 140 malsamaj tipradoj) sur unu maŝino. Oni surmetas inkon de rulilo, ne uzante rubandon. Skribaĵo videbla. Perfekta kaj daŭra rektlinieco de skribado. Facila por funkciigi, kaj tre malpeza por porti. Unu el ĝiaj bonaj ecoj estas grandega fortco kaj daŭreco. Ĝi portas aŭ la Blickensderfer klavaron, aŭ la Universalan klavaron.

Modelo 8 havas ĉiujn el la plej novaj pliboniĝoj, inklusive de postenmovilo kaj dekopa tabelilo.

Estos je via profito esplori, antaŭ ol aĉeti alian maŝinon.

Petu Katalogon A 32, kiu priskribas la diversajn modelojn.

The Blickensderfer Mfg. Co., Executive Office and Factory, Stamford, Conn., Usono.

The Blickensderfer is specially adapted to the use of Esperantists:—because the typewheels are easily and quickly interchangeable—permitting the use of different styles and languages (there are over 140 different wheels) on the same machine. The inking is from a roll—no ribbon used. Writing in sight. Perfect and Permanent alignment. Easy to operate and very portable. One of its prominent features is great Strength and Durability. Either Blickensderfer Scientific or Universal Keyboard.

Model 8 has all the latest features, including Back Spacer and Decimal Tabulator.

It will be to your advantage to investigate before purchasing any other.

Send for catalogue A 32, describing the different models.

KORESPONDADO.

Publikigu ĉi tie vian nomon por havigi korespondantojn en ĉiu parto de la mondo. P signifas ke oni volas ricevi nur poŝtkartojn ilustritajn; L signifas nur leterojn. Aldonu laŭvole la temon, pri kiu vi volas korespondi; tion, kion vi deziras interŝanĝi, k. t. p. La kosto estas por unu anonco po 20 cendoj (40 Sd.), por kvarfoja anonco po 50 cendoj (1 Sm), por ĉiu linio. Estas en linio proksimume 53 literoj, punktoj aŭ spacoj.

USONO.

Pastro Edward Parker, 208 N. 4th St., Walla Walla, Wash.
Sro. E. B. Beerbower, Fairchance, Pa.
Sro. William Cleminson, R. F. D. 4, Clarkston, N. C.
Sro. John P. B. Ellis, Box 74, Bourne, Mass.
Dro. Gayle French, Box 19, Kingsbury, Ind.
L Sro. Robert Hearn, 715 W. Walnut St., Portland, Ind.
Sro. John Jackson, Blue Bird Mine, Wicks, Jefferson Co., Mont.
Sino. Elva D. Kellogg, Gilmore City, Iowa.
Sro. John A. Kelso, McKeesport, Pa. Ĉiam respondos.
W. G. Laube, Palace Hotel, Durango, Colo.
P Fino. Teresa McKenna, Box 185, Palm Beach, Fla.
Sro. C. Rutland, 91 Wall St., New York, N. Y.
Sro. Winfield Stromberg, 1303 7th Ave., Moline, Ill.
Sro. W. A. Taylor, Route 1, Versailles, Mo.
P Dro. A. W. Thomas, Earlsboro, Okla.
P Sro. John C. Vasselin, Blossberg, Tloga Co., Pa.
Sro. Clarence Vanstrads, 4123 7th Ave., Rock Island, Ill.
Sro. C. H. Wadsworth, 4121 7th Ave., Rock Island, Ill.
Sro. D. E. Zook, Beulah, Mo.

Sro. C. B. Clark, Box 244, Indianapolis, Ind.
Sro. Creston C. Colgne, 2157 E. Cumberland St., Philadelphia, Pa.
Sro. John N. Deglman, Mankato, Minn.
P Sro. Chas. Haki, Hatfield, Wis.
Sro. Peyton Jacob, Leland Graded Schools, Leland, Miss. Pri socialismo, aŭ pro aŭ kontraŭ, filozofio, teologio, k. t. p.
P Sro. Godfrey Palmer, Bard and Castleton Aves., West Brighton, S. I., N. Y.

MEXICO.

P Sro. J. Lara Manrique, Jalacingo, Veracruz, deziras bildojn de katolikaj preĝejoj.

FILIPINAJ INSULOJ.

Pvt. F. W. Salome, Co. D, 1st Regt., U. S. Marines, Olongapo.

KANADO.

P Sro. Claude F. Orchard, Box 142, Viamloops, B. C.

HISPANUJO.

Juan Amades, Peu de la Creu, 10, Tda. Barcelona.

PUBLISHED AUGUST 25, 1910

A Complete Grammar of Esperanto

By Ivy Kellerman, A. M., Ph. D., chairman of examinations for the Esperanto Association of North America, member of the International LINGVA KOMITATO. Cloth XIV—334 pages. Retail post-paid \$1.25.

A Complete Grammar and Reader in One Book

A circular recently sent out by the British Esperanto Association says: "Dr. Kellerman's Grammar of Esperanto is the first book on the subject, which compares in scholarship at all favourably with the Grammars existing for other Languages. The appearance of such a serious work should, therefore, mark a distinct gain in the recognition which is being accorded the movement for Esperanto by scholarly and commercial worlds. . . . The Kellerman Grammar has the following general advantages: **First:** It contains correct and clear explanations of all grammatical points. **Second:** Word formation is fully treated and syntax is given due consideration. **Third:** Grammatical topics are presented in an order of gradually increasing difficulty, instead of in haphazard fashion. **Fourth:** The reading matter for each lesson illustrates grammatical points, also reviewing preceding lessons, and the vocabularies of both. **Fifth:** New topics are consistently illustrated by the use of words or roots already familiar from previous lessons. The reading exercises, from the eighth lesson, form coherent narratives, each complete in itself, and usually a story of genuine interest. The material for these stories has been worked out with much care. **Sixth:** Although the book surpasses previous text-books in all the above features, and contains much more of interest and value than any other available book, the total number of pages is only slightly more than in the earlier Esperanto books. This economy of space is due to conciseness in explanation, avoidance of repetition and to the classification of material, which enables the briefest possible explanation."

D. C. HEATH & COMPANY

NEW YORK

BOSTON

CHICAGO

For Sale By American Esperantist Co., Washington, D. C.